

Sygn. akt II K 603/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu w Wydziale II Karnym,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Sylwia Nieckarz

Protokolant: Kinga Kocot

z udziałem Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lubaniu – Ł. C.

po rozpoznaniu w dniu 05 lutego 2019 r. na rozprawie

sprawy karnej **I. S.** – syna C. i L. zd. G.

urodz. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 9 lipca 2014r. do dnia 02 października 2014r. w Z., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny, pełniąc funkcję komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zgorzelcu, umyślnie przekroczył swoje uprawnienia określone w przepisach procedury cywilnej dotyczących egzekucji, jak też nie dopełnił ciążących na nim obowiązków, a to poprzez przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego Km 203/14 z wniosku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. przeciwko dłużnikowi Fabryce (...). (...) Spółce jawnej w Z., pomimo faktu, iż wobec zbiegu egzekucji, stosownie do art. 773¹ § 1 i 2 kpc oraz 844 § 2 kpc, z mocy prawa właściwym do prowadzenia egzekucji był inny komornik sądowy, który jako pierwszy wszczął postępowanie skierowane do tego samego mienia, a także zaniechanie niezwłocznego przekazania tego postępowania właściwemu rzeczowo komornikowi, co nastąpiło dopiero w dniu 29 września 2014r., niesporządzenie protokołu zajęcia ruchomości dokumentujących czynności przeprowadzone w dniu 21 lipca 2014r. w sposób przewidziany wymogami art. 809 kpc i 847 § 1 kpc i uczynienie to dopiero w dniu 02.09.2014r., a w konsekwencji także/bezprawne wyjęcie spod władztwa pokrzywdzonej spółki wykorzystywanych do pracy zarobkowej ruchomości w ilości 8.473 sztuk, bez enumeratywnego ich wymienienia w treści protokołu zajęcia, w tym również ruchomości niepodlegających zajęciu komorniczemu w myśl przepisu art. 829 pkt 4 kpc w postaci przedmiotów i narzędzi niezbędnych w procesie produkcyjnym i bieżącym funkcjonowaniu firmy (...). K. Sp. j . oraz gotowych wyrobów, objętych umowami nr (...) z dnia 30.07.2014r. oraz Nr (...) z dnia 12.06.2014r., zawartymi z (...) S.A. z/s w K., a następnie, wbrew treści art. 855 § 1 kpc i art. 856 § 1 kpc, oddanie ich sobie pod dozór, wywiezienie ich z terenu firmy i przechowywanie w nieznanym miejscu do dnia 02.10.2014r. w sposób powodujący ich częściowe zniszczenie, uniemożliwiający w ten sposób firmie (...). K. Sp. j . prowadzenie działalności gospodarczej oraz realizację zobowiązań finansowych, doprowadzając do zatrzymania pracy magazynu oraz produkcji, utrudniając zawieranie nowych umów z potencjalnymi kontrahentami, prowadzenie bieżącej sprzedaży i terminowej realizacji wcześniej zawartych umów z firmą (...) S.A. i powodując konieczność poniesienia z tego powodu kar umownych, które jednak na skutek starań B. K. (1) zostały ostatecznie w części anulowane, zaś w pozostałym zakresie nastąpiło ich potrącenie do kwoty 31.388,78 PLN z wystawionych później przez pokrzywdzoną firmę na rzecz firmy (...) S.A. faktur, jak też zmuszając firmę (...). K. Sp. j . do zakupu nowych narzędzi niezbędnych do produkcji, przy jednoczesnym ponoszeniu znacznych bieżących kosztów utrzymania firmy, co w efekcie skutkowało pogorszeniem się jej kondycji finansowej, czym działał na szkodę interesu prywatnego (...) B.

K. Sp. j w Z., jak też interesu publicznego, podważając zaufanie obywateli do organów państwa, a zwłaszcza organów działających w strukturze wymiaru sprawiedliwości,

tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k k w zw. z art. 12 kk

1. uznaje oskarżonego I. S. za winnego tego, że w okresie od dnia 9 lipca 2014r. do dnia 02 października 2014r. w Z., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny, pełniąc funkcję komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zgorzelcu, umyślnie przekroczył swoje uprawnienia określone w przepisach procedury cywilnej dotyczących egzekucji, jak też nie dopełnił ciężących na nim obowiązków, w ten sposób, że po wszczęciu postępowania egzekucyjnego Km 203/14 z wniosku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. przeciwko dłużnikowi Fabryce (...). (...) Spółce jawnej w Z., nie sporządził w dniu czynności protokołów stwierdzających czynności egzekucyjne podjęte w dniu 09.07.2014r. i 15.07.2014r. w sposób przewidziany wymogami art.809 kpc, oraz nie sporządził protokołu zajęcia ruchomości dokumentującego czynności przeprowadzone w dniu 21 lipca 2014r. w sposób przewidziany wymogami art. 809 kpc i 847 § 1 kpc i uczynił to dopiero w dniu 02.09.2014r., i w konsekwencji dopuścił się bezprawnego wyjęcia spod władztwa firmy (...). (...) Spółka jawna wykorzystywanych do pracy zarobkowej ruchomości w ilości 8.473 sztuk, w postaci przedmiotów i narzędzi niezbędnych w procesie produkcyjnym i bieżącym funkcjonowaniu w/w spółki oraz gotowych wyrobów, objętych umowami nr (...) z dnia 30.07.2014r. oraz Nr (...) z dnia 12.06.2014r., zawartymi z (...) S.A. z/s w K., a następnie, wbrew treści art. 855 § 1 kpc wywiózł je z terenu firmy i przechowywał w nieznanym miejscu do dnia 02.10.2014r. w sposób powodujący ich częściowe zniszczenie, zaniechał niezwłocznego przekazania tego postępowania właściwemu rzeczowo komornikowi, który wszczął egzekucję z niektórych ruchomości dłużnika, i stosownie do art.844§2 kpc z mocy prawa właściwym był do przeprowadzenia egzekucji z pozostałych ruchomości dłużnika, chociażby znajdowały się w okręgu innego sądu, co nastąpiło dopiero w dniu 29 września 2014r., czym uniemożliwił firmie (...). (...) Spółka jawna prowadzenie działalności gospodarczej oraz realizację zobowiązań finansowych, doprowadzając do zatrzymania pracy magazynu oraz produkcji, utrudniając zawieranie nowych umów z potencjalnymi kontrahentami, prowadzenie bieżącej sprzedaży i terminowej realizacji wcześniej zawartych umów z firmą (...) S.A. i powodując konieczność poniesienia z tego powodu kar umownych, które jednak na skutek starań B. K. (1) zostały ostatecznie w części anulowane, zaś w pozostałym zakresie nastąpiło ich potrącenie do kwoty 31.388,78 złotych z wystawionych później przez pokrzywdzoną firmę na rzecz firmy (...) S.A. faktur, jak też zmuszając firmę (...). (...) Spółka jawna do zakupu nowych narzędzi niezbędnych do produkcji, przy jednoczesnym ponoszeniu znacznych bieżących kosztów utrzymania firmy, co w efekcie skutkowało pogorszeniem się jej kondycji finansowej, czym działał na szkodę interesu prywatnego (...). (...) Spółka jawna w Z., jak też interesu publicznego, podważając zaufanie obywateli do organów państwa, a zwłaszcza organów działających w strukturze wymiaru sprawiedliwości, tj. przestępstwa z art. 231 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 231§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 69 § 1 i §2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego I. S. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby,

3. na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego I. S. karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka będzie wynosić 10 (dziesięć) złotych,

4. na podstawie art.41§1 kk orzeka wobec oskarżonego I. S. zakaz wykonywania zawodu komornika sądowego na okres 3 (trzech) lat,

5. na podstawie art. 290 § 2 k.k. zwraca A. K. dowód rzeczowy zapisany pod pozycją DRZ 461/14, oraz (...) Sp. z o.o. w M. dowody rzeczowe zapisane pod pozycją DRZ 19/16, 20/16, 21/16,

6. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego I. S. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (DZ.U. nr 49 poz. 223 z 1983r. z późn. zm.) wymierza mu opłatę w wysokości 180 (sto osiemdziesiąt) złotych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił co następuje:

I. S. był komornikiem sądowym przy Sądzie Rejonowym w Zgorzelcu .

Był kawalerem, nie mającym nikogo na utrzymaniu.

I. S. był zdrowy. Nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie i odwykowo.

DOWÓD: dane osobowe k.1055-1056.

B. K. (1) wraz z córką A. K. prowadziły działalność gospodarczą pod nazwą (...) B. K. Sp. j. z siedzibą w Z. przy ul. (...).

Przedmiotem działalności spółki była m.in. produkcja, sprzedaż i wszelkiego rodzaju usługi w zakresie maszyn i urządzeń budowlanych, urządzeń transportu wewnątrzzakładowego, elementów urządzeń transportowych dla przemysłu wydobywczego i górnictwa. Ponadto spółka realizowała zamówienia na jednostkowe urządzenia i konstrukcje

stalowe wykonywane według dokumentacji zamawiającego. Odbiorcami wyrobów były m.in. kopalnie węgla brunatnego i kamiennego, soli, piasków, kamienia, elektrownie, porty morskie i rzeczne, hurtownie, cementownie, elewatory oraz huty.

(...) B. K. Sp.j. współpracowała z szeregiem podmiotów gospodarczych na terenie całego kraju m.in. z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w S., (...) S.A., (...) P.-A.-K., PAK Kopalnia (...), T., (...) Grupą (...).

W okresie od 1 stycznia 2014r. do 21 listopada 2014r. wartość realizowanych przez (...) kontraktów wynosiła 5.518,757,33 zł. W tym czasie osiągnęła ona przychody ze sprzedaży produktów i usług w wysokości 5.369,524,42 zł oraz przychody netto ze sprzedaży towarów i materiałów w wysokości 149.232,91 zł.

Wobec firmy (...) w okresie od 26.04.2013r. do 30.09.2014r. prowadzonych było kilkadziesiąt postępowań egzekucyjnych z wniosków różnych podmiotów, które w większości przypadków zakończyły się skutecznie.

DOWÓD: informacja z KRS k.302, umowy k.1713-1800, lista postępowań egzekucyjnych k.2017-2018,

w załączniku numer 4 : rachunek zysków i strat k.128,

zeznania: A. K. k.111,k.2585, I. Ł. k.1860-1861,2066-2068,k.2624, M. W. k.554-558,k.1984-1987,k.2489-2490,S. M. k.2600-2601, M. R. k.561-564,k.2603-2604.

W dniu 8 listopada 2013 r. Sąd Okręgowy w Katowicach XIV Wydział Gospodarczy w sprawie XIV GNc 847/13/JG, nakazał Fabryce (...) K. Sp. j. w Z. zapłacić na rzecz (...) SA w S. kwotę 85.045,28 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od kwot: 36060,53 złotych od 23 sierpnia 2013r., 48984,75 złotych od 3 września 2013 r., oraz kwotę 4681 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym 3617 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2014 r. sygn. akt GNc 847/13/JG Sąd Okręgowy w Katowicach nadał w/w nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności.

Postępowanie egzekucyjne przeciwko (...) B. K. Sp. j. w celu wyegzekwowania nakazu zapłaty na skutek wniosku z dnia 28 kwietnia 2014r. zostało wszczęte w dniu 06 maja 2014r. przez komornika przy Sądzie Rejonowym w Zgorzelcu w osobie I. S. i zarejestrowane pod sygn. akt Km 203/14.

(...) SA w S. we wniosku o wszczęcie egzekucji zażądał skierowania egzekucji do dochodów uzyskiwanych z prowadzenia działalności gospodarczej ustalonych na podstawie m.in. raportów kasowych, ruchomości znajdujących

się w miejscu siedziby oraz prowadzenia działalności gospodarczej i innych należących do nich , w tym pojazdów mechanicznych , rachunków bankowych , oraz innych ustalonych w toku postępowania egzekucyjnego, wierzytelności i praw majątkowych dłużnika ustalonych w trakcie postępowania egzekucyjnego.

DOWÓD: nakaz zapłaty k.15,k.1031, postanowienie k.16,

w aktach Km 203/14: wniosek o wszczęcie egzekucji k.1, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k.7.

W dniu 24 kwietnia 2014r. B. K. (1) w imieniu F. F. B. K. Sp.j. podpisała z (...) SA w B. umowę nr (...), której przedmiotem było dostawa haków, piast, czopów, tulei. Termin wykonania dostawy upływał sukcesywnie, na podstawie zamówień częściowych od dnia podpisania umowy do dnia 12 grudnia 2014r.

W dniu 28 kwietnia 2014r. B. K. (1) w imieniu F. F. B. K. Sp.j. podpisała z (...) SA w K. umowę nr (...) na dostawę krążników dolnych B-1600 i krążników dolnych B-1800 z terminem dostawy na dzień 30 lipca 2014r.

Przepis §8 przedmiotowej umowy przewidywał kary umowne w wysokości 0,1 % dziennie od kwoty 207.000 złotych.

W dniu 12 czerwca 2014r. B. K. (1) w imieniu F. F. B. K. Sp.j. podpisała z (...) SA w K. umowę nr (...) , której przedmiotem była dostawa krążników przeznaczonych do utrzymania ruchu przenośników taśmowych – krążników dolnych B-1600 w ilości 200 sztuk, krążników dolnych B-1800 w ilości 250 sztuk.

Zgodnie z §3 przedmiotowej umowy przedmiot umowy miał być dostarczony partiami

- do dnia 14 sierpnia 2014r. – krążnik dolny B-1600- w ilości 100 sztuk, krążnik dolny B-1800 w ilości 125 sztuk

- 29 sierpnia 2014r. – krążnik dolny B-1600 w ilości 100 sztuk, krążnik dolny B-1800 w ilości 125 sztuk.

Wynagrodzenie dostawcy określono na kwotę 193.800 złotych plus Vat.

Przepis §8 umowy przewidywał kary umowne

- za odstąpienie od umowy z przyczyn zależnych od dostawcy w wysokości 10% wynagrodzenia umownego netto za całość przedmiotu umowy

- za zwłokę w dostawie partii przedmiotu umowy w wysokości 0,1% wynagrodzenia umownego netto za daną partię przedmiotu umowy , za każdy dzień zwłoki.

W dniu 30 lipca 2014r. B. K. (1) w imieniu F. F. B. K. Sp.j. podpisała z (...) SA umowę nr (...) (DE- (...) -252- (...)), przedmiotem której była dostawa zestawów krążnikowych górnych B-1800 w ilości 1150 kompletów, w terminach 650 kompletów do 30 września 2014r., 500 kompletów do 30 grudnia 2014r.

Przepis §9 umowy przewidywał kary umowne m.in. 0,2% wartości wynagrodzenia umownego netto za każdy dzień zwłoki w dostawie danej partii , licząc od dnia następnego do dnia odbioru.

DOWÓD: umowa k.977-978,k.1723-1852, k.2107-2125,k.2169,specyfikacja istotnych warunków zamówienia i oferta k.2194-2262, pismo k.1152-1153,

zeznania : B. K. (1) k. 127-128,k.1999-2009,k.2578-2584, I. Ł. k.1860-1861,2623-2624.

W dniu 9 lipca 2014r. komornik przy Sądzie Rejonowym w Zgorzelcu I. S. wraz pracownikami firmy (...) udał się do siedziby (...) B. K. Sp. j., mieszczącej się przy ul. (...) w Z.. W związku z powyższym, B. K. (1) telefonicznie wezwała na miejsce funkcjonariuszy posterunku Policji w Z.. Przybyli na miejsce funkcjonariusze zweryfikowali tożsamość obecnych na miejscu osób, poinformowali także B. K. (1) o dalszym trybie postępowania. B. K. (1) poinformowała I. S., iż całość mienia należącego do spółki została już zajęta w toku postępowania egzekucyjnego, prowadzonego przez

innego komornika. Mimo to komornik polecił okleić oznakami zajęcia, znajdujące się na terenie zakładu pojazdy marki S. oraz M..

Komornik zażądał by B. K. (1) otworzyła magazyn wyrobów gotowych, następnie halę produkcyjną krążników . Na tej hali komornik obkleił maszyny. Następnie przeszedł do krawalni, gdzie komornik obkleił znakami zajęcia prasy i gilotyny.

B. K. (1) informowała komornika, że samochody i maszyny są już zajęte przez innego komornika. Wtedy też przesłała faxem do KPP w Z. protokół zajęcia ruchomości przez M. W.. Wówczas I. S. powiedział do B. K. (1), że pracownicy mogą pościagać naklejki z samochodów. Gdy B. K. (1) nie wyraziła na to zgody, komornik polecił jednemu z ochroniarzy by znaki zajęcia odkleił. Ochroniarz odkleił znaki zajęcia z samochodu M. i S.. Po pewnym czasie I. S. opuścił teren zakładu. Z przebiegu tych czynności I. S. nie sporządził na miejscu protokołu ogólnego czynności, nie odczytał go i nie przedłożył do podpisu obecnej B. K. (1).

B. K. (1) pismem z dnia 15 lipca 2014r. złożyła w Sądzie Rejonowym w Zgorzelcu skargę na czynności komornika I. S. podjęte w dniu 09 lipca 2014r. na terenie zakładu (...). K. Sp. j.

DOWÓD: zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa k.10-11, skarga na czynności komornika k.12-14, zdjęcia k.18-32, k.747-751, notatka urzędowa k.311, oświadczenie k.1337,

zeznania: A. K. k.111-112,k.2583-2584, B. K. (1) k.127-128,k.1999-2009,k.2578-2584, R. K. syna M. k.264k. (...)-(...), K. T. k.298, T. B. k.350, k.2588, Ł. O. k.373,k.2590, M. J. k.465,k.2485-2486, D. U. k.704-705,k.2494.

W dniu 15 lipca 2014r. komornik przy Sądzie Rejonowym w Zgorzelcu I. S. podjął kolejne czynności na terenie firmy (...). K. Sp.j. Udał się tam wraz z pracownikami firmy (...) oraz ślusarzem i zdecydował o siłowym otwarciu drzwi do pomieszczeń biurowych i produkcyjnych – m.in. magazynu wyrobów gotowych, hali krążników. W trakcie tych czynności uszkodzone zostały drzwi i kłódki zabezpieczające wejścia do pomieszczeń.

Wówczas I. S. zaproponował, że odstąpi od czynności, o ile otrzyma od właścicieli pieniądze w kwocie 50.000 złotych i B. K. (1) go przeprosi. B. K. (1) zaproponowała by zajął 8-tonową suwnicę , ale komornik nie był tym zainteresowany.

I. S. po raz kolejny nie sporządził na miejscu protokołu ogólnego z wykonanych czynności, nie odczytał go i nie przedłożył do podpisu obecnej B. K. (1). Po kilku godzinach I. S. opuścił zakład.

DOWÓD: zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa k.10-11,zdjęcia k.18-32,

zeznania: A. K. k.112,k.2583-2584, B. K. (1) k.129,k.1999-2009,k.2578-2584, R. K. syna M. k.265,k.2621-2622, R. K. k.293, K. T. k.299, T. B. k.350,k.2587, J. G. k.359,Ł. O. k.373,k.2590,Ł. S. (1) k.442-443,k.2488,M. J. k.466,k.2485-2486.

W dniu 21 lipca 2014r. I. S. podjął dalsze działania zmierzające do przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego wobec F. F. B. K. Sp.j. W tym celu wymieniony zapewnił asystę funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w Z. oraz zabezpieczył niezbędne zaplecze logistyczne w postaci obecności na miejscu ślusarza, pracowników firmy (...), a także pojazdów różnego typu, służących do przewożenia rzeczy. B. K. (1) odmówiła komornikowi wstępu na teren zakładu. Wówczas I. S. zarządził wejście na teren zakładu.

Działający na jego polecenie pracownicy firmy (...) usunęli bramę wjazdową na teren zakładu poprzez jej podważenie i zdjęcie z zawiasów. Na miejscu – przed szlabanem przy bramie wjazdowej , obecne były także osoby trzecie, pracownicy oraz przedstawiciele mediów.

W toku dalszych czynności komornik przystąpił do siłowego otwierania drzwi pomieszczeń biurowych, magazynu wyrobów gotowych, hali krążników. Po każdorazowym otwarciu pomieszczenia, komornik wydawał polecenie

konkretnemu pracownikowi firmy (...) pozostania przy wejściu do pomieszczenia, aby uniemożliwić dostęp osób postronnych. Również i B. K. (1) i A. K. zostały odsunięte przez komornika od czynności.

W tym czasie obecni na miejscu funkcjonariusze Policji zabezpieczali dostęp na teren zakładu, gdyż w okolicach bramy wjazdowej zgromadził się tłum pracowników (...) oraz okolicznych mieszkańców. Sytuacja stała się napięta. Z tłumu słyhać było okrzyki, wulgaryzmy kierowane pod adresem komornika, ochroniarzy i policjantów. W toku czynności doszło do incydentu z udziałem B. K. (1), R. K. oraz ich syna, a także pracowników firmy (...) oraz funkcjonariuszy Policji. W wyniku zdarzenia B. K. (1) oraz jej mąż i syn zostali zatrzymani i przetransportowani do Komendy Powiatowej Policji w Z.. Wówczas sytuacja powoli zaczęła się stabilizować i uspokajać.

Na miejscu pozostała córka B. A., współwłaścicielka F. F. B. K. Sp.j.

I. S. nie dopuścił A. K. do czynności. Jeden z funkcjonariuszy policji przekazał jej, że komornik wykluczył ją z czynności i ma siedzieć na portierni.

Następnie I. S. przystąpił do zajmowania mienia stanowiącego własność F. F. B. K. Sp.j.

Po kilku godzinach A. K. wyszła z portierni. Wówczas komornik nie zwracał na nią uwagi.

Ruchomości ładowane były na samochody, bez zachowania ostrożności, bez ich przeliczenia i spisania.

Mienie to, w postaci 8.473 sztuk różnego rodzaju ruchomości, komornik przy wykorzystaniu sprowadzonych pojazdów wywiózł poza teren zakładu, nie informując dokąd. Wśród zajętych przedmiotów znajdowały się m.in. gotowe części krążników, piasty, osie oraz płaszcze krążników różnych typów, przedmiotów i narzędzi niezbędnych w procesie produkcyjnym i bieżącym funkcjonowaniu firmy (...). K. Sp.j. jak komputery, telefony stacjonarne, drukarkokopiarki oraz gotowe wyroby, objęte umowami nr (...) z dnia 30.07.2014r. oraz nr (...) z dnia 12.06.2014r., zawartymi z (...) S.A. w K..

Przeprowadzający czynności komornik I. S. nie sporządził na miejscu protokołu z przebiegu czynności oraz zajęcia ruchomości.

Czynności egzekucyjne zostały zakończone w dniu 22 lipca 2014r. około godziny 2.00. Wtedy ślusarz zabezpieczył drzwi i bramy i komornik opuścił teren zakładu.

W dniu 22 lipca 2014r. do kancelarii (...) wpłynęło pismo od komornika M. W., informujące o zaistniałym zbiegu egzekucji i zawierające w swej treści wezwanie do przekazania akt postępowania egzekucyjnego Km 203/14.

B. K. (1) po raz kolejny w dniu 29 lipca 2014r. złożyła skargę na czynności komornika I. S. z dnia 15 lipca 2014r. do Sądu Rejonowego w Zgorzelcu.

W dniu 30 lipca 2014r. B. K. (1) w imieniu F. F. B. K. Sp.j. podpisała z (...) SA umowę nr (...) (DE- (...) -252- (...)), przedmiotem której była dostawa zestawów krążnikowych górnych B-1800 w ilości 1150 kompletów, w terminach 650 kompletów do 30 września 2014r., 500 kompletów do 30 grudnia 2014r.

Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2014r. sygn. akt I Co 1030/14 Sąd Rejonowy w Zgorzelcu postanowił uchylić oddanie ruchomości dłużnika pod dozór osoby trzeciej z dnia 21 lipca 2014r. Sąd Rejonowy w Zgorzelcu rozpoznając skargę na czynności komornika złożoną przez B. K. (1) opierał się o protokół czynności terenowych z dnia 21 lipca zawarty w aktach sprawy Km 203/14 na karcie 81-83. W protokole tym widniał zapis: „Po oględzinach 6 hangarów w których znajdowały się maszyny, surowce, półfabrykaty, oraz narzędzia oraz z dwóch pomieszczeń biurowych, postanowiono zająć i odebrać poszczególne rzeczy ruchome oraz powierzyć dozór osobie trzeciej”.

Pismem z dnia 28 sierpnia 2014r. (...) SA w K. poinformowało F. F. B. K. Sp.j.

- że zgodnie z umową nr (...) z dnia 28.04.2014r. termin dostawy krążników dolnych B-1600 oraz krążników dolnych B-1800 upłynął w dniu 30.07.2014r. Od tego dnia były naliczane kary umowne w wysokości 0,1% dziennie od kwoty 207.000 złotych (k.788)

- że zgodnie z umową nr (...) z dnia 12 czerwca 2014r. termin dostawy krążników dolnych B-1600 oraz krążników dolnych B-1800 minął w dniu 14 sierpnia 2014r. Od tego dnia naliczane były kary umowne w wysokości 0,1% dziennie od kwoty 96.900 złotych.

Pismem z dnia 29 sierpnia 2014r. B. K. (1), działając jako przedstawiciel (...) B. K. Sp. j., wystąpiła do komornika I. S. o natychmiastowy zwrot zajętego mienia.

W dniu 2 września 2014r. komornik zakończył sporządzanie protokołu zajęcia ruchomości wywiezionych w dniu 21 lipca 2014r. z terenu zakładu, wydał także postanowienie o odebraniu dłużnikowi dozoru zajętych ruchomości, przy jednoczesnym powierzeniu go sobie.

Postanowieniem z dnia 25 września 2014r. komornik I. S. przekazał akta postępowania egzekucyjnego Km 203/14 według właściwości komornikowi M. W..

Zwrot zajętych ruchomości nastąpił dopiero w dniu 2 października 2014r., po wielu prośbach B. K. (1). Czynność tą przeprowadziła w imieniu komornika pracownica kancelarii - (...). Na okoliczność zwrotu ruchomości sporządzono protokół zdawczo-odbiorczy. Prawie wszystkie wyroby gotowe wyprodukowane w F. F. B. K. Sp.j. wróciły poniszczone lub uszkodzone (wymagały m.in. ponownego malowania) - piasty służące do produkcji krążników wróciły zardzewiałe i nie nadające się do dalszej produkcji, część urządzeń pomiarowych również zostało uszkodzonych, koła do pługów i pojemników KW zostały uszkodzone mechanicznie i nie nadawały się do użytku, zniszczone były monitory.

Notą księgową (...) z dnia 17 grudnia 2014r. – do nr (...) z dnia 12 czerwca 2014r. - (...) SA obciążyła F. F. B. K. Sp.j. karą umowną za nieterminową dostawę krążników dolnych B-1600 i B-1800 w kwocie 14.825,70 złotych (partia I 77 dni w kwocie 7.461,30 złotych, partia II 76 dni w kwocie 7.364,40 złotych).

Notą księgową – do umowy nr (...) DE- (...) -252-2-2014 - wystawioną przez (...) SA obciążono F. F. B. K. Sp.j. karą umowną

- DL- (...) -240- (...) z dnia 09 lutego 2015r. w kwocie 4.967,88 złotych

- DL- (...) -240- (...) z dnia 18 lutego 2015r. w kwocie 13.774,56 złotych

- DL- (...) -240- (...) z dnia 18 lutego 2015r. w kwocie 2.711,28 złotych

- DL- (...) -240- (...) z dnia 09 kwietnia 2015r. w kwocie 16.596,72 złotych

- DL- (...) -240- (...) z dnia 14 kwietnia 2015r. w kwocie 24.727,12 złotych

łącznie kwota 62.777,56 złotych.

DOWÓD: zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa k.10-11, lista zabranych ruchomości k.57-58,k.139, zdjęcia k.59-95, oświadczenie E. M. k.96-97, oświadczenie E. C. k.97, oświadczenie A. S. (1) k.98, oświadczenie I. Ł. k.99, notatka urzędowa k.330, pismo k.395,k.788-789,k.979, protokół przyjęcia k.795,k.796- 805, k.807, postanowienie k.833,(k.136,k.779, umowa k.977,wykaz kar umownych k.1912-1913, protokół oględzin k.2054, pismo k.788,k.789,k.979, nota księgową k.997,k.2172,k.1912,k.2126-2144,

w załączniku nr 4: wykaz faktur k.2-20,

zeznania: A. K. k.113-114,k.2583-2584, B. K. (1) k.130-132,k.1999-2009,k.2578-2584, R. K. syna M. k.266-267,k.2621-2622,R. K. k.293,k.2584, E. M. k.295,k.615,k.2586, K. T. k.299-300, Ł. O. k.373-374, k.2590,

Ł. S. (1) k.442-443,k.2488, M. M. (1) k.496-497,k.2487-2488, M. W. k.555-558,k.1984-1987,k.2489-2490, A. S. (2) k.604-605,k.841-842,k.2494, E. C. k.611,k.692-693,k.2494, A. S. (1) k.613,k.2014,k.2555, I. Ł. k.617-618,k.1860-1862,k.2066-2068,k.2623-2624, D. K. k.620,k.720, M. H. k.686,k.2490-2491, M. G. k.624, A. S. (3) k.106-108,k.626, M. M. (2) k.628, J. G. k.630, k.2588, A. W. k.673,k.2603, A. Ł. k.678-680, D. U. k.705-706,k.2494, J. F. k.714,k.2492-2493, P. M. k.847-848,Z. W. k.1106-1107, S. T. k.2087-2088,k.2554, M. J. k.466,k.2485-2486.

I. S. nie był karany sędownie.

DOWÓD: informacja z K. k.1095,k.1099,k.2152,k.2395,2674.

Sąd zważył co następuje:

I. S. oskarżony został o to, że w okresie od dnia 9 lipca 2014r. do dnia 02 października 2014r. w Z., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny, pełniąc funkcję komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zgorzelcu, umyślnie przekroczył swoje uprawnienia określone w przepisach procedury cywilnej dotyczących egzekucji, jak też nie dopełnił ciężących na nim obowiązków, a to poprzez przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego Km 203/14 z wniosku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. przeciwko dłużnikowi Fabryce (...). (...) Spółce jawnej w Z., pomimo faktu, iż wobec zbiegu egzekucji, stosownie do art. 773¹ § 1 i 2 kpc oraz 844 § 2 kpc, z mocy prawa właściwym do prowadzenia egzekucji był inny komornik sądowy, który jako pierwszy wszczął postępowanie skierowane do tego samego mienia, a także zaniechanie niezwłocznego przekazania tego postępowania właściwemu rzeczowo komornikowi, co nastąpiło dopiero w dniu 29 września 2014r., niesporządzenie protokołu zajęcia ruchomości dokumentujących czynności przeprowadzone w dniu 21 lipca 2014r. w sposób przewidziany wymogami art. 809 kpc i 847 § 1 kpc i uczynienie to dopiero w dniu 02.09.2014r., a w konsekwencji także bezprawne wyjęcie spod władztwa pokrzywdzonej spółki wykorzystywanych do pracy zarobkowej ruchomości w ilości 8.473 sztuk, bez enumeratywnego ich wymienienia w treści protokołu zajęcia, w tym również ruchomości niepodlegających zajęciu komorniczemu w myśl przepisu art. 829 pkt 4 kpc w postaci przedmiotów i narzędzi niezbędnych w procesie produkcyjnym i bieżącym funkcjonowaniu firmy (...). K. Sp. j. oraz gotowych wyrobów, objętych umowami nr (...) z dnia 30.07.2014r. oraz nr (...) z dnia 12.06.2014r., zawartymi z (...) S.A. z/s w K., a następnie, wbrew treści art. 855 § 1 kpc i art. 856 § 1 kpk, oddanie ich sobie pod dozór, wywiezienie ich z terenu firmy i przechowywanie w nieznanym miejscu do dnia 02.10.2014r. w sposób powodujący ich częściowe zniszczenie, uniemożliwiający w ten sposób firmie (...) K. Sp. j. prowadzenie działalności gospodarczej oraz realizację zobowiązań finansowych, doprowadzając do zatrzymania pracy magazynu oraz produkcji, utrudniając zawieranie nowych umów z potencjalnymi kontrahentami, prowadzenie bieżącej sprzedaży i terminowej realizacji wcześniej zawartych umów z firmą (...) S.A. i powodując konieczność poniesienia z tego powodu kar umownych, które jednak na skutek starań B. K. (1) zostały ostatecznie w części anulowane, zaś w pozostałym zakresie nastąpiło ich potrącenie do kwoty 31.388,78 PLN z wystawionych później przez pokrzywdzoną firmę na rzecz firmy (...) S.A. faktur, jak też zmuszając firmę (...). K. Sp. j. do zakupu nowych narzędzi niezbędnych do produkcji, przy jednoczesnym ponoszeniu znacznych bieżących kosztów utrzymania firmy, co w efekcie skutkowało pogorszeniem się jej kondycji finansowej, czym działał na szkodę interesu prywatnego (...) B. K. Sp. j w Z., jak też interesu publicznego, podważając zaufanie obywateli do organów państwa, a zwłaszcza organów działających w strukturze wymiaru sprawiedliwości, tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k k w zw. z art. 12 kk.

I. S. w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wyjaśnił (k.1057-1063) , iż w toku prowadzonego przez niego postępowania egzekucyjnego wobec (...) B. K. Sp. j., doszło do nieprawidłowości – drobnych uchybień o charakterze nieumyślnym, zaś sposób przeprowadzenia czynności terenowych w dniu 21 lipca 2014 roku w siedzibie dłużnej spółki, nie przystawał do przepisów procedury. Jednocześnie podejrzany zaprzeczył, aby jego działanie było nakierowane na wyrządzenie szkody, czy też spowodowanie innych niekorzystnych następstw dla (...) B. K. Sp.j., lub osób występujących w jej imieniu. Wymieniony wskazał także, iż w dacie podejmowania czynności terenowych w siedzibie (...) B. K. Sp.j., jego staż pracy jako komornika był stosunkowo krótki, nie posiadał także doświadczenia, niezbędnego dla lepszej oceny sytuacji przed podjęciem czynności.

Wyjaśnił, że do dnia zakończenia prowadzonego postępowania żadne wiarygodne dokumenty od B. K. (1) nie zostały mu okazane, z których wynikałoby, iż dane mienie w spółce jest zajęte. Wyjaśnił, że miał przypuszczenia, że inny komornik prowadzi egzekucję i były to informacje z Internetu. Zaprzeczył by B. K. (1) okazała mu protokół zajęcia pojazdów. Zaprzeczył by dokonał zbiegu egzekucji z komornikiem M. W. podnosząc, że ten zajął zupełnie inne mienie niż on.

Oskarżony nie zgodził się z zarzutem zaniechania niezwłocznego przekazania akt. Jak zauważył, w chwili zakończenia czynności zajęcia podjęte zostały próby zmagazynowania, odebranych rzeczy, ustalenia ich terminologii, wartości. Zauważył, że do czasu otrzymania pisma od Prezesa Sądu Rejonowego w Zgorzelcu, był przekonany o tym, że jest właściwy do prowadzenia postępowania. Według niego dopiero wytyczne Prezesa Sądu zobligowały go do przekazania postępowania.

Oskarżony wskazał, że uchybienie przepisom art.809 kpc i art.847 kpc nastąpiło z przyczyn zdrowotnych. Według niego sporządzenie protokołu było niemożliwe z powodu braku oświetlenia, realnego zagrożenia dla życia i zdrowia, ciemności, wycieńczenia, napiętej atmosfery. Dlatego podjął decyzję i skorzysta z art.855zd.2 kpc. Postanowił oddać dozór rzeczy swojej osobie, ponieważ dawał gwarancję należytego przechowywania mienia. Wskazał, że na miejscu był spisywany protokół, ale nie został ukończony z uwagi na powyższe okoliczności oraz brak właściciela spółki. Podkreślił, że protokół zajęcia nie powstał bo znaleziono go nieprzytomnego. Zauważył przy tym, że wartość rzeczy nie została wskazana w protokole, ponieważ próba ustalenia bieglego w tym zakresie zakończyła się fiaskiem.

Słuchany po raz kolejny (k.2150) odmówi składania wyjaśnień.

W trakcie kolejnych wyjaśnień (k.2269-2276) oskarżony zakwestionował zapis umyślnego przekroczenia uprawnień podczas czynności, czasokres popełnionych uchybień uwzględniony w zarzucie, tj. od dnia 09 lipca 2014r. do dnia 02 października 2014r., jak też niezachowania procedury cywilnej w zakresie przepisów regulujących zagadnienie zbiegu egzekucji, w tym podnoszony zarzut skierowania egzekucji do tego samego mienia, oraz zaniechania niezwłocznego przekazania postępowania prowadzonego pod sygnaturą Km 203/14 właściwemu organowi egzekucyjnemu oraz niesporządzenia protokołu zajęcia ruchomości. Zdaniem oskarżonego doszło do skutecznego zajęcia ruchomości, co wynika z dokumentacji sądowej dotyczącej postępowań skargowych. Stwierdził także, iż nie nastąpiło bezprawne wyjęcie spod władztwa wskazanych w protokole zajęcia ruchomości, bowiem został ustanowiony dozór tych rzeczy, którego uchylenie wymusiło dalsze etapy postępowania. Podkreślił, iż podczas prowadzonych w dniu 21 lipca 2014r. czynności, zgodnie z art. 829 pkt 4 kpc, pozostawił na terenie zakładu (...) właściwą ilość surowców, przedmiotów i narzędzi potrzebnych w procesie produkcyjnym zakładu oraz na bieżące funkcjonowanie firmy (...). Zdaniem I. S. w sprawie tej nie nastąpiło żadne uszkodzenie, bądź zniszczenie przedmiotowego mienia, a ewentualne rysy bądź drobne uszkodzenia władny byłby stwierdzić jedynie powołany biegły jako osoba z uprawnieniami, a jeżeli takowe uszkodzenia miały w ogóle miejsce, to mogły wynikać ze sposobu i formy przetransportowania ich. Dalej wyjaśnił, że jego działania na terenie dłużnej spółki w żaden sposób nie doprowadziło do zatrzymania bieżącej produkcji, ani nie miało wpływu na uszczuplenie majątku i wyrządzenie jakiegokolwiek szkody dłużnikowi, a tym bardziej nie miało jakiegokolwiek wpływu na realizację kontraktów firmy (...). W zakresie szkody wskazanej w zarzucie wynikającej ze wskazanych umów zaznaczył, że szkoda wynikająca z kary umownej zawartej z PAK K. w wysokości 14. 825,70 złotych nie zaistniała, gdyż została anulowana. Z kolei druga szkoda wskazana w zarzucie dotyczyła umowy, która została zawarta przez B. K. (1) dnia 30 lipca 2014r., a zatem po dacie jego czynności. Wobec powyższego nie powinna ona znaleźć się w zarzucie. Ponadto fakt zawarcia tej umowy przez wymienioną, dowodzi iż prowadzący czynności komornik pozostawił w zakładzie właściwą ilość materiałów oraz narzędzi niezbędnych do bieżącej produkcji. Oskarżony zaznaczył fakt, iż „dłużna spółka” już od kilku lat wstecz borykała się z problemami finansowymi, co niewątpliwie skutkowało i miało niebagatelny wpływ na bieżącą kondycję finansową spółki. Oskarżony wskazał, że nie działała na szkodę interesu prywatnego (...) B. K. Sp.j., bowiem jego czynności zostały zawnioskowane przez wierzyciela oraz prowadzone były na podstawie prawomocnego tytułu wykonawczego. Odnośnie zbiegu egzekucji wyjaśnił, że zarówno procedura kpc, jak i praktyka w zakresie wzajemnego powiadamiania się o dokonywanych czynnościach u tego samego dłużnika dotycząca osób prawnych i osób fizycznych, nie jest uregulowana i nie jest spójna. Dodał, iż jego obecność na terenie siedziby

pokrzywdzonego dnia 09 lipca 2014r. podyktowana była nie tylko wnioskiem wierzyciela w zakresie zajęcia mienia ruchomego, ale również niesłownością pani B. K. i pozostawionym bez pokrycia jedynie słowną deklaracją wpłaty kwoty 5 tys. co miesiąc, począwszy od maja 2014r.

Przed Sądem (k.2451-2452) oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień.

Na wstępie rozważań Sąd zauważa, że w dniu 07 października 2015r. Komisja Dyscyplinarna przy Krajowej Radzie Komorniczej w W. w sprawie o sygn. akt D 64/14 uznała Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zgorzelcu I. S. za winnego tego, że w dniu 21 lipca 2014 roku w Z. prowadził czynności w postępowaniu egzekucyjnym sygnatura akt Km 203/14 w sprawie z wniosku wierzyciela (...) SA w S. przeciwko dłużnikowi Fabryce (...). (...) Spółce Jawnej w Z. i odebrał dłużnikowi zajęte ruchomości opisane pod 230 pozycjami w protokole zajęcia z dnia 02 września 2014 roku nie pozostawiając ich w jego władaniu, czym naruszył treść art. 855§ 1 kpc, jednocześnie dokonując zajęcia nie sporządził protokołu zajęcia, czym naruszył normę art. 847§1 kpc i art. 809 kpc, dokonując zajęcia ruchomości nie przywołał świadków czynności egzekucyjnych w miejsce tych, którzy zostali usunięci z miejsca zajęcia przez Policję, czym naruszył normę art. 812 par. 2 kpc, następnie po otrzymaniu informacji w dniu 22 lipca 2014 roku o zbiegu egzekucji do zajętych ruchomości dłużnika z innym organem egzekucyjnym, wydał postanowienie o przekazaniu postępowania do właściwego komornika dopiero po upływie 2 miesięcy od uzyskania informacji, czym naruszył normę art. 773' §1 i 2 kpc, to jest deliktu dyscyplinarnego z art. 71 pkt 2 uoksie, tj. rażącego naruszenie prawa, i za to skazała go na karę pieniężną w kwocie 40.000 złotych (k. 1424-1652a, 2026, 2022- 2042).

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym wyrokiem z dnia 20 września 2016r. w sprawie VI Ka 255/16 zmienił zaskarżone orzeczenie i orzeczoną karę pieniężną obniżył do kwoty 20.000 złotych (k.1923).

Sąd orzekający miał na względzie, że w postępowaniu karnym zasada ustawowej samodzielności jurysdykcyjnej sądu karnego (art.8§1 kpk) obowiązuje także w przypadku jednoczesności i podmiotowo-przedmiotowej tożsamości zbiegających się postępowań karnego i dyscyplinarnego. Zatem sąd karny samodzielnie rozważa i ocenia zagadnienia faktyczne i rozstrzyga problemy prawne i nie jest związany rozstrzygnięciem innego sądu – w tym dyscyplinarnego.

Z zebranego materiału dowodowego wynika, że oskarżony wszczął postępowanie egzekucyjne Km 203/14 przeciwko (...) B. K. Sp. j. w celu wyegzekwowania nakazu zapłaty z dnia 08 listopada 2013r. Sądu Okręgowego w Katowicach sygn. akt XIV GNc 847/13/JG (k.15), któremu postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2014r. sygn. akt GNc 847/13/JG nadano klauzulę wykonalności (k.16). W orzeczeniu tym Sąd Okręgowy w Katowicach XIV Wydział Gospodarczy w sprawie XIV GNc 847/13/JG, nakazał Fabryce (...). K. Sp. j. w Z. zapłacić na rzecz (...) SA w S. kwotę 85.045,28 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od kwot: 36060,53 złotych od 23 sierpnia 2013r., 48984,75 złotych od 3 września 2013 r., oraz kwotę 4681 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym 3617 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(...) SA w S. we wniosku o wszczęcie egzekucji (w aktach Km 203/14 k.1) zażądał skierowania egzekucji do dochodów uzyskiwanych z prowadzenia działalności gospodarczej ustalonych na podstawie m.in. raportów kasowych, ruchomości znajdujących się w miejscu siedziby oraz prowadzenia działalności gospodarczej i innych należących do nich , w tym pojazdów mechanicznych , rachunków bankowych , oraz innych ustalonych w toku postępowania egzekucyjnego, wierzytelności i praw majątkowych dłużnika ustalonych w trakcie postępowania egzekucyjnego.

Ze względu na treść wniosku wierzyciela, żądającego skierowania egzekucji do ruchomości ujawnionych w siedzibie dłużnika oraz do ujawnionych wierzytelności przysługujących (...) Sp.j. wobec innych podmiotów, I. S. podjął czynności zmierzających do zajęcia mienia dłużnej spółki.

Z akt Km 2669/13 wynika, że w dniu 27.05.2014r. i 29.05.2014r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Zgorzelcu K. B. dokonał zajęcia ruchomości w F. F. B. K. Sp. j . Postanowieniem z dnia 02.07.2014r. przekazał czynne

sprawy przeciwko F. B. K. Sp.j. komornikowi M. W., który w dniu 17.06.2014r. dokonał w F. F. B. K. Sp.j. zajęcia trzech ruchomości w postaci samochodów (k.100-101).

Wcześniejsze zajęcie ruchomości przez innego komornika nie mogło skutkować odstąpieniem od czynności egzekucyjnych przez oskarżonego. W sytuacji gdy wniosek egzekucyjny ograniczał się do ogólnego stwierdzenia, że egzekucja ma być prowadzona z ruchomości dłużnika, oskarżony był uprawniony do wszczęcia egzekucji zgodnie z wnioskiem wierzyciela. Dopiero po wszczęciu egzekucji podstawy właściwości miejscowej oskarżonego uległy zmianie, z uwagi na brzmienie art. 844 § 2 kpc.

Z zeznań B. K. (1) (k.127-128), A. K. (k.111), R. K. syna M. (k.264-265, k.2621-2622), i pracownika spółki (...) (k.298-299), jak i ochroniarza towarzyszącego oskarżonemu - T. B. (k.350, k.2587), i oświadczenia pracownika S. T. (k.1341) wynika, że podczas pierwszej wizyty oskarżonego na terenie zakładu w dniu 09 lipca 2014r., B. K. (1) poinformowała I. S., iż całość mienia należącego do spółki została już zajęta w toku postępowania egzekucyjnego, prowadzonego przez innego komornika. Mimo to – co wynika z zeznań w/w świadków oraz zdjęć (k.18-32, k.747-751, k.1342-1353), oskarżony okleił oznakami zajęcia, znajdujące się na terenie zakładu pojazdy marki S. oraz M., na hali krążników obkleił maszyny, a w krajalni prasy i gilotyny. Gdy B. K. (1) przesłała faxem protokół zajęcia ruchomości do KPP w Z., wówczas polecił by pracownicy pościągali naklejki z samochodów. Gdy B. K. (1) nie wyraziła na to zgody, oskarżony polecił jednemu z ochroniarzy by naklejki ściągnął. Ochroniarz ściągnął znaki zajęcia z samochodu M. i S..

Według oskarżonego była to jedynie próba ustalenia i ujawnienia rzeczy ruchomych podlegających zajęciu (k.385). Wprawdzie kontrowersyjna i niezrozumiała zwłaszcza dla właścicielek spółki, które uznawały ją za czynności zajęcia ruchomości, i raczej nie stosowana przez innych komorników. To jednak w zachowaniu tym trudno dopatrywać się naruszenia przepisów procedury cywilnej.

Zgodnie bowiem z przepisem art. 854 kpc na każdej zajętej ruchomości komornik umieszcza znak ujawniający na zewnątrz jej zajęcie, a jeżeli to nie jest możliwe, ujawnia je w inny sposób. Powszechnie uważa się, że umieszczenie znaku (na każdej ruchomości z osobna) ma znaczenie deklaratywne (nie przesądza o zajęciu) i znak ten jest dokumentem urzędowym sporządzonym przez komornika w rozumieniu art. 244 (Olimpia Marcewicz, Komentarz aktualizowany do art.854 kpc). Czynnością decydującą o zajęciu jest wpisanie ruchomości do protokołu zajęcia (art. 847 kpc), a umieszczenie znaku na zajętej ruchomości ma tylko znaczenie deklaratywne (Tadeusz Ereciński, Komentarz do art.854 kpc).

Naruszenia przepisów można natomiast dopatrzeć się w innym zachowaniu oskarżonego.

B. K. (1) zauważyła, że w dniu 09 lipca 2014r. żądała od oskarżonego wydania protokołu zajęcia samochodów i maszyn, a ten odpowiedział, że protokołu nie będzie bo do żadnego zajęcia nie doszło. Co więcej B. K. (1) domagała się by funkcjonariusz policji T. C. odmowę wydania przez komornika protokołu ujawnił w notatce urzędowej. Również i A. K. (k.111) zaprzeczyła by tego dnia otrzymały wraz z matką protokół, bądź też inne dokumenty do podpisania. Podobnie zeznał mąż B. R. K. (k.265), który wskazał, że żona poprosiła komornika o protokół zajęcia. Komornik oświadczył, że zajęcia żadnego nie było.

Sąd dał wiarę zeznaniom powyższych świadków, ponieważ w omawianej kwestii znalazły one oparcie w notatce urzędowej T. C. (k.313) i w pisemnym oświadczeniu pracownika A. S. (1) (k.1337).

Mając powyższe na uwadze, Sąd powziął wątpliwości co do tego kiedy i gdzie sporządzony został protokół czynności terenowych zawarty na karcie 73-74 w aktach komorniczych Km 203/14. Jest to protokół sporządzony pismem ręcznym, na którym widnieje data 09 lipca 2014r. Protokół ten podpisany jest jedynie przez oskarżonego. Na końcu zawarty jest zapis, że B. K. (1) odmówiła podpisania protokołu.

W tym miejscu Sąd również zauważa, że nawet jeżeli – co przyznała B. K. (1) (k.128) – samochody wcześniej zajęte przez komornika M. W. nie były oznaczone znakami zajęcia, i nawet jeżeli B. K. (1) nie okazała wprost oskarżonemu

protokołu tego zajęcia, to jednak świadek informowała oskarżonego o wcześniejszych zajęciach ruchomości przez innych komorników. Oskarżony musiał zatem wiedzieć o wcześniejszych zajęciach (i bez znaczenia jest tu źródło tej wiedzy) zwłaszcza, że ze wskazanego protokołu czynności terenowych sporządzonego przez oskarżonego wynika także, iż B. K. (1) okazała „ksero zajęcia kilku pojazdów przez inny sądowy organ egzekucyjny”. To znajduje zresztą potwierdzenie w zeznaniach ochroniarza Ł. O. (k.373).

Istnieją co prawda rozbieżności w zebranych materiale dowodnym co do tego czy oskarżony zapoznał się z okazanym protokołem. W skardze na czynności komornika (k.13), B. K. (1) podniosła, że oskarżony zapoznał się z protokołem zajęcia ruchomości sporządzonym przez komornika M. W. w dniu 09.07.2014r. i wtedy nakazał usunąć naklejone wcześniej informacje o zajęciu. Przedmiotowa okoliczność znalazła potwierdzenie również i w notatce urzędowej sporządzonej przez funkcjonariusza policji T. C. (k.311). Nawet jeżeli przyjąć nagranie (...)_(...).mov i (...)_(...).mov (k.37,k.2579), że B. K. (1) wyrwała oskarżonemu z ręki protokoły zajęcia i nie przeczytał ich, to jednak musiał o wcześniejszym zajęciu wiedzieć.

Zauważyć w tym miejscu należy, że z relacji policjanta D. U. (k.705), wynika, że w jednym z pomieszczeń widzieli oni znaki zajęcia M. W. na dużej maszynie prawdopodobnie służącej do wycinania metalu. Skoro on widział taki znak zajęcia z pewnością musiał go widzieć i oskarżony. Tym bardziej, że inny funkcjonariusz policji - M. J. (k.2486) przyznał, że widział znaki zajęcia na maszynach w obecności i B. K. (1) i oskarżonego. Co więcej świadek ten podkreślił (k.2487), że na podstawie wyglądu naklejki, można było stwierdzić, że jest to mienie zajęte. Również i J. F. (k.2492) zeznał, że B. K. (1) pokazywała im naklejki i był przy tym oskarżony. Wskazał, że czytał te naklejki na których było nazwisko W., stąd wiedział o drugim komorniku.

Skoro - według K. K. (k.2556), przewodniczącego izby komorniczej, sama naklejka jest informacją, że ruchomość została zajęta, to z pewnością oskarżony musiał wiedzieć, że część maszyn była wcześniej zajęta przez innego komornika. Przekonuje o tym również i to, że oskarżony w dniu 23 maja 2014r. dokonał zajęcia rachunku bankowego spółki w (...) Bank SA i pismem z dnia 20 czerwca 2014r. został poinformowany przez Bank o zbiegu egzekucji z czterema innymi komornikami, m.in. komornikiem M. W. (k.71 w aktach Km 203/14).

Mając to na uwadze, Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części w jakiej zaprzeczył by przeprowadzając czynności w dniach 09, 15 i 21 lipca widział znaki zajęcia innych organów egzekucyjnych.

Zeznania B. K. (1) (k.129), jej męża R. K. (k.265,k.2621-2622), A. K. (k.111), pracownika spółki - (...) (k.299), ochroniarzy towarzyszących oskarżonemu - T. B. (k.350), J. G. (k.358,k.2588-2589), Ł. S. (1) (k.442-443,k.2488), oraz funkcjonariusza policji - M. J. (k.466,k.2485-2486), jak i dowody w postaci zdjęć (k.18-32) dają podstawy do czynienia ustaleń jakie czynności na terenie zakładu przeprowadzał oskarżony w dniu 15 lipca 2014r. Z dowodów tych wynika, że oskarżony - po odmowie B. K. (1) otwarcia magazynu wyrobów gotowych - zdecydował o siłowym otwarciu pomieszczeń biurowych i produkcyjnych - m.in. tych w których był w dniu 09 lipca 2014r. tj. do magazynu wyrobów gotowych, hali krążników.

Zdaniem Sądu dziwnym zdaje się, że oskarżony nakazał siłowe otwarcie pomieszczeń, tych w których był tydzień temu, tylko po to by po raz kolejny do nich jedynie wejść, co spowodowało koszty jakie poniosła spółka (k.470-480). Dziwi tym bardziej, że komornicy, którzy dużo wcześniej prowadzili wiele postępowań egzekucyjnych wobec F. F. B. K. Sp.j. nie nazywali B. K. (1) „trudnym dłużnikiem”. Nigdy też nie zdarzyło im się siłowo otwierać pomieszczeń (k.557,k.2489). Wręcz przeciwnie - według M. R. czy M. W., B. K. (1) była normalnym dłużnikiem, który w czasie wizyt komornika zachowywał się spokojnie i współpracował z nim.

Zdaniem Sądu, zachowanie B. K. (1) było reakcją na zachowanie oskarżonego, które - ta ostatnia i nie tylko - odbierała jako próbę zastraszania i demonstrację siły. Jak podkreślała w swoich zeznaniach i skargach na czynności komornika oraz zawiadomieniach o popełnieniu przestępstwa, tego dnia wiele razy oskarżony mówił, że doprowadzi do likwidacji spółki, zlicytuje majątek za 5% wartości, a jego przyjazd do zakładu ma na celu do zachowania takiego, jakiego on oczekuje (k.11).

Według B. K. (1) po raz kolejny oskarżony nie sporządził protokołu z wykonanych czynności.

Znajduje to oparcie w zeznaniach córki - A. K. (k.112), która wyraźnie wskazała, że ona i jej mama domagały się sporządzenia dokumentów z czynności komornika, ale nie dało się z nim rozmawiać, on ich nie słuchał. Jak i w zeznaniach męża – R. K. (k.265). Według tego ostatniego żona po raz kolejny poprosiła o protokół, ale oskarżony zignorował jej prośbę.

Mając i te zeznania na uwadze Sąd po raz kolejny ma zastrzeżenia co do tego kiedy i gdzie sporządzony został protokół czynności terenowych zawarty na karcie 76-78 w aktach Km 203/14. Jest on sporządzony pismem ręcznym i widnieje na nim data 15 lipca 2014r. Podobnie, jaki w przypadku protokołu z dnia 09 lipca, i ten protokół podpisany jest jedynie przez komornika. Nadto na końcu widnieje zapis, że B. K. (1) odmówiła podpisania protokołu.

Sąd dał wiarę zeznaniom B. K. (1) co do przebiegu wizyty oskarżonego w dniu 09.07.2014r. i 15.07.2014r., a zwłaszcza okoliczności nie sporządzenia protokołu, bo znalazły potwierdzenie nie tylko w zeznaniach omówionych powyżej świadków, ale i w zawiadomieniach o popełnieniu przestępstwa z dnia 21.07. i 24.07.2014r. skierowanych przez B. K. (1) do Prokuratury Rejonowej w Zgorzelcu w dniach 22.07.2014r. i 25.07.2014r. (k.10-11, k.38-41), oraz w skardze z dnia 15.07.2014r. na czynności oskarżonego podjęte w dniu 09.07.2014r. (k.12, k.41). Sąd przy tym zauważa, że w obu tych dokumentach B. K. (1) podnosiła, że komornik nie sporządził protokołu z czynności podejmowanych w dniu 09.07 i 15.07.2014r. Co więcej w skardze podniosła, że odmówił jej wydania takiego protokołu, jak również zapoznania się z jego treścią.

Okoliczności te przekonują zatem, że protokoły z dnia 09 i 15 lipca 2014r. w aktach komorniczych Km 203/14 nie zostały sporządzone na miejscu w siedzibie F. F. B. K. Sp. j. w dniu czynności, a zawarte w nich zapisy dotyczące przyczyny braku podpisu B. K. (1) w protokołach nie są zgodne z prawdą. Należy bowiem jeszcze raz podkreślić, że ani B. K. (1), ani też A. K. nie wskazywały by komornik dawał im jakieś dokumenty do podpisu. Wręcz odwrotnie, ta ostatnia temu zaprzeczyła. Co więcej i ochroniarze, którzy tego dnia towarzyszyli oskarżonemu – T. B. (k.350), jak i funkcjonariusze policji – D. U. (k.705) nie zeznawali by oskarżony spisywał protokoły. Ten ostatni wręcz zaprzeczył by widział jakiś protokół.

W tym miejscu należy również zauważyć, że według zeznań niektórych świadków w tym funkcjonariusza policji M. J. (k.465) w dniu 15 lipca 2014r., w czasie drugiej wizyty, B. K. (1) zarzucała, że nie otrzymała żadnej dokumentacji z czynności komornika z dnia 09 lipca 2014r. Gdyby zatem komornik w dniu 09 lipca przedłożył B. K. (1) protokół czynności terenowych do podpisu, a ta odmówiła jego podpisu, to logicznym jest, że ta nie oczekiwałaby doręczenia jej dokumentu.

Zasadność podejrzeń Sądu co do czasu i miejsca sporządzenia przedmiotowych protokołów utwierdzają materiały postępowania dyscyplinarnego, z których wynika, że protokoły te sporządzane były przez oskarżonego post factum. To zresztą oskarżony przyznał na rozprawie (k.2580), wyjaśniając, że protokoły ogólne z czynności z dnia 09 i 15 lipca zostały sporządzone na bieżąco, ale dokończone w kancelarii. Skoro tak, to dziwny zdaje się zapis dotyczący odmowy podpisu obu protokołów przez B. K. (1). Skoro bowiem oba dokumenty dokończone zostały nie w siedzibie spółki, to oskarżony nie mógł protokołów tych odczytać, i przedłożyć do podpisu B. K. (1). A skoro tak, to zupełnie niezgodne z prawdą są oba zapisy mówiące o odmowie ich podpisu przez B. K. (1).

Zachowanie powyższe oskarżonego naruszało przepis art. 809 kpc. Przepis ten stanowi, że komornik stwierdza każdą czynność egzekucyjną protokołem, który powinien zawierać:

- 1) oznaczenie miejsca i czasu czynności;
- 2) imiona i nazwiska stron oraz innych osób uczestniczących w czynności;
- 3) sprawozdanie z przebiegu czynności;

- 4) wnioski i oświadczenia obecnych;
- 5) wzmiankę o odczytaniu protokołu;
- 6) podpisy obecnych lub wzmiankę o przyczynie braku podpisu;
- 7) podpis komornika.

W piśmiennictwie podkreśla się, że art. 809 kpc reguluje obowiązek dokonywania przez komornika czynności egzekucyjnych w określonej formie i stanowi wyraz formalizmu postępowania egzekucyjnego. Protokół ma szczególne znaczenie w postępowaniu egzekucyjnym, bo umożliwia sądowi sprawowanie nadzoru nad komornikiem, a stronom – ochronę ich praw (Olimpia Marcewicz, Komentarz aktualizowany do art.809 Kodeksu postępowania cywilnego). Redakcja art. 809 kpc jednoznacznie wskazuje, że stwierdzenie każdej czynności komornika protokołem jest obowiązkowe. W związku z tym przyjąć należy, że jeśli protokołu nie sporządzono, to czynność nie została dokonana (J. K., P..E..2001.13.82, Ż. pozyskiwania informacji w postępowaniu egzekucyjnym).

Na podstawie zeznań B. K. (1), A. K., R. K. (k.292,k.2584) i pracowników E. M. (k.295,k.615), E. C. (k.611,k.692-694,k.2494), A. S. (1) (k.613-614), i ochroniarza M. M. (1) (k.496-497,k.2487-2488), a także i innych dowodów zebranych w sprawie – protokołu oględzin (k.2054), Sąd ustalił przebieg czynności oskarżonego w dniu 21 lipca 2014r.

Tego dnia oskarżony podjął dalsze działania zmierzające do przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego. W tym celu zapewnił asystę funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w Z. oraz zabezpieczył niezbędne zaplecze logistyczne w postaci obecności na miejscu ślusarza, pracowników firmy (...), a także kilku pojazdów. B. K. (1) odmówiła komornikowi wstępu na teren nieruchomości. Wówczas I. S. zarządził wejście na teren zakładu. Działający na jego polecenie pracownicy firmy (...) usunęli bramę wjazdową na teren zakładu poprzez jej podważenie i zdjęcie z zawiasów. W toku dalszych czynności oskarżony przystąpił do siłowego otwierania pomieszczeń biurowych, magazynu wyrobów gotowych, hali krążników. Po każdorazowym otworzeniu pomieszczenia, komornik wydawał polecenie konkretnemu pracownikowi firmy (...) pozostania przy wejściu do pomieszczenia, aby uniemożliwić dostęp osób postronnych. Również i B. K. (1) i A. K. zostały odsunięte przez komornika od czynności.

W tym czasie obecni na miejscu funkcjonariusze Policji zabezpieczali dostęp na teren zakładu, gdyż w okolicach bramy wjazdowej zgromadził się tłum pracowników spółki, oraz okolicznych mieszkańców. W toku czynności doszło do incydentu z udziałem B. K. (1), R. K. oraz syna wymienionych, a także pracowników firmy (...) oraz funkcjonariuszy Policji. W wyniku zdarzenia B. K. (1) oraz jej mąż i syn zostali zatrzymani i przetransportowani do Komendy Powiatowej Policji w Z.. Na tę ostatnią okoliczność zeznawali - A. S. (2) (k.604-605,k.841k. (...)), M. S. (k.606-607), D. K. (k.620), M. H. (k.686,k.2490-2491), D. K. (k.620,k.720), M. G. (k.624), A. S. (3) (k.106-108,k.626,k.2496), M. M. (2) (k.628), J. G. (k.630,k.2588-2589), A. W. (k.673).

W oparciu o zeznania A. K., E. M., E. C., A. S. (1), M. M. (1), Sąd ustalił co działo się później na terenie zakładu.

Na miejscu pozostała córka B. A., która nie została dopuszczona przez oskarżonego do czynności podejmowanych przez niego. Oskarżony polecił jej by czekała na portierni. Okoliczność ta znalazła potwierdzenie nie tylko w zeznaniach A. K., ale przede wszystkim pracownika I. Ł. (k.617), ochroniarza – Ł. S. (1) (k.443,k.2488) i funkcjonariuszy policji – A. Ł. (k.679), J. F. (k.714,k.2492-2493), ale i innych dowodach m.in. notatce urzędowej sporządzonej przez A. Ł. (k.332) oraz w sporządzonym w dniu 21.07.2014r. oświadczeniu E. M. (k.96) oraz oświadczeniu E. C. (k.97).

Stosowanie do treści art.812§112 kpc wierzyciel i dłużnik mogą być obecni przy czynnościach egzekucyjnych. Jeżeli natomiast dłużnik nie jest obecny lub komornik go wydalili – komornik powinien przywołać jednego lub dwóch świadków, chyba że zachodzi obawa, iż wskutek straty czasu na przywołanie świadków egzekucja będzie udaremniona.

W niniejszej sprawie oskarżony mimo tego, że B. K. (1) została zatrzymana przez policję, a A. K. wydalona, nie przywołał świadków czynności, co wprost przyznał przed Sądem (k.2581).

Sąd w tym miejscu jedynie zauważa, że powszechnie uważa się, że omawiana regulacja art.812 kpc gwarantuje jawność postępowania egzekucyjnego i zarazem ochronę praw strony. W przedmiotowej sprawie przywołanie przez oskarżonego świadka lub świadków dalszych czynności było obligatoryjne. Oskarżony nie został z tego obowiązku zwolniony, ponieważ nie zachodziła obawa udaremnienia egzekucji w związku z czasem, jaki trzeba było poświęcić na wezwanie świadków. Na miejscu na terenie zakładu byli zarówno pracownicy spółki, jak i policjanci i ochroniarze. Nie brakowało zatem osób, które mógł przywołać na świadków. Tego jednak - wbrew ciężącemu obowiązkowi - nie zrobił.

Następnie oskarżony przystąpił do zajmowania mienia stanowiącego własność spółki. Po jakimś czasie A. K. wyszła z portierni. Wówczas komornik nie zwracał na nią uwagi. Jak zeznała, rzeczy ładowane były na samochody, bez zachowania ostrożności, bez ich przeliczenia i spisania. Sposób załadunku wzbudzał zastrzeżenia nie tylko A. K., ale i pracowników spółki - (...) (k.613-614,k.2014,k.2555), I. Ł. (k.99,k.616-618). A. S. (1), był zbulwersowany sposobem załadunku. Jak zeznał, krzyczał zza płotu do kierowcy wózka widłowego by zachował ostrożność bo niszczy wyroby gotowe, które wywoził z magazynu bez ich spisania. Również i I. Ł. zeznała, że według jej obserwacji wynoszone, a następnie wywiezione narzędzia nie były spisywane i liczone, co potwierdził i ochroniarz Ł. S. (1) (k.443,k.2488). Według niego z uwagi na przedłużające się na początku czynności oskarżony podjął decyzję, że całość rzeczy będzie spisywana w bezpieczniejszych i komfortowych warunkach.

Z pomieszczeń spółki wyniesione zostały i załadowane na samochody ruchomości różnego rodzaju w ilości 8.473 sztuk (k.57-58,k.139)k.59-95). Wśród tych rzeczy znajdowały się m.in. przedmioty i narzędzia niezbędne w procesie produkcyjnym – szlifierki, wiertarki, gwincarki, wkrętarki, tarcze listkowe, wiertła, silniki do maszyn, spawarki, agregaty prądotwórcze, prostowniki, nożyce mechaniczne, szczypce, tarcze ściernicze, suwmiarki, mikromierze, druty spawalnicze, przyłbice spawalnicze, urządzenia spawalnicze, filtry, elektrody, przedmioty niezbędne w bieżącym funkcjonowaniu firmy jak komputery, telefony stacjonarne, drukarkokopiarki oraz gotowe wyroby gotowe pojemniki, pługi, czy części krążników, piasty, osie, płaszcze krążników różnych typów, objęte umowami nr (...) z dnia 30.07.2014r. oraz nr (...) z dnia 12.06.2014r., zawartymi z (...) S.A.

Wskazują na to dowody w postaci zeznań B. K. (1), pracowników – K. T. (k.299), I. Ł. (k.1861), S. T. (k.2554). Ten ostatni zwłaszcza wskazał, że oskarżony wywiózł wszystko to co potrzebne było dla realizacji umowy z Kopalnią (...). Zostały płaszcze i rury, ale dla innych odbiorców.

Nie można przy tym pominąć tego, że oskarżony egzekwował należność w wysokości 85.045,28 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od kwot: 36060,53 złotych od 23 sierpnia 2013r., 48984,75 złotych od 3 września 2013 r., oraz kwotą 4681 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym 3617 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, zgodnie z tytułem egzekucyjnym z dnia 8 listopada 2013 r. Sądu Okręgowego w Katowicach w sprawie XIV GNc 847/13/JG (k.1031-1032). Łączna zaś wartość wywiezionych przez oskarżonego materiałów - według zeznań Z. W. (k.2497) - wynosiła 107.853,04 złotych, po uwzględnieniu zaś wartości pracochłonności (robocizny) 155.138,42 złotych.

Należy w tym miejscu zauważyć, że według A. K. (k.113), oskarżony przyznał, że nie ma pojęcia co wywozi i będzie dopiero szukał rzeczoznawcy. To dziwi. Oskarżony był wcześniej dwukrotnie w zakładzie, zarówno w magazynie wyrobów gotowych, hali krążników, czy krajalni, więc widział jaki asortyment rzeczy jest w zakładzie. Skoro przyjechał z policjantami i ochroniarzami, a zwłaszcza z pojazdami, to znaczy, że przygotowywał się do ewentualnego wywiezienia ruchomości. A skoro tak, to powinien był również powołać biegłego celem rzetelnego spisania ruchomości, a zwłaszcza ustalenia ich wartości. Poza tym Sąd zauważa, że na miejscu cały czas obecny był pracownik A. S. (1), który był kierownikiem magazynu hutniczego wyrobów gotowych. On znał stan magazynu oraz wiedział do czego ruchomości są przeznaczone. Mógł zatem pomóc przy opisywaniu poszczególnych rzeczy. Nie został do tego jednak poproszony.

Na marginesie zwrócić uwagę należy, że większość przesłuchanych w sprawie osób wskazywało, że rzeczy wywiezionych z zakładu było bardzo dużo. Gdy A. Ł. zapytał oskarżonego czy konieczne jest zabieranie aż tylu rzeczy, wówczas ten odpowiedział, że konieczne, bo chce aby nie mieli półproduktów, żeby nie mogli wywiązać się z umów, wtedy państwo K. zapłaci mu pieniądze, wtedy on zwróci rzeczy (k.682). To chyba najlepiej oddaje sposób zachowania się i motywy jakimi kierował się oskarżony.

I to zachowanie oskarżonego było niezgodne z przepisami kpc. Nie można bowiem zajmować więcej ruchomości, niż jest to potrzebne do zaspokojenia wierzyciela w zakresie dochodzonej należności i kosztów egzekucyjnych (art. 845 § 3 kpc).

Nie było to zresztą jedyne (bulwersujące wszystkich dookoła) zachowanie ze strony oskarżonego. Z komornikiem rozmawiała księgowa I. Ł., której zaproponował, że jeżeli spółka zapłaci 50.000 złotych, to on na drugi dzień odda wszystkie rzeczy, które zabrał. Gdy księgowa poinformowała, że spółka nie ma takich pieniędzy to oskarżony powiedział, że podejmie rozmowy jak B. K. (1) do niego zadzwoni i go przeprosi. Według K. T. (k.25) i E. C. oskarżony zachowywał się bezczelnie, lekceważąco podchodził do właścicieli i zastraszał pracowników mówiąc „jutro tu nic nie będzie i pracy nie będzie, bo dziś wszystko wywiozę „. Również i według E. M. (k.96) oskarżony mówił, że podejmie negocjacje z właścicielami spółki jeśli pani B. K. (1) przed nim uklęknie.

W tym miejscu zauważyć trzeba, że zdaniem Sądu, oskarżony nie naruszył przepisu art.829pkt.4 kpc. Przepis ten stanowił (Dz.U.2014.101), że nie podlegają egzekucji:

- 1) przedmioty urządzenia domowego, pościel, bielizna i ubranie codzienne, niezbędne dla dłużnika i będących na jego utrzymaniu członków jego rodziny, a także ubranie niezbędne do pełnienia służby lub wykonywania zawodu;
- 2) zapasy żywności i opału niezbędne dla dłużnika i będących na jego utrzymaniu członków jego rodziny na okres jednego miesiąca;
- 3) jedna krowa lub dwie kozy albo trzy owce potrzebne do wyżywienia dłużnika i będących na jego utrzymaniu członków jego rodziny wraz z zapasem paszy i ściółki do najbliższych zbiorów;
- 4) narzędzia i inne przedmioty niezbędne do osobistej pracy zarobkowej dłużnika oraz surowce niezbędne dla niego do produkcji na okres jednego tygodnia, z wyłączeniem jednak pojazdów mechanicznych;
- 5) u dłużnika pobierającego okresową stałą płacę - pieniądze w kwocie, która odpowiada niepodlegającej egzekucji części płacy za czas do najbliższego terminu wypłaty, a u dłużnika nieotrzymującego stałej płacy - pieniądze niezbędne dla niego i jego rodziny na utrzymanie przez dwa tygodnie;
- 6) przedmioty niezbędne do nauki, papiery osobiste, odznaczenia i przedmioty służące do wykonywania praktyk religijnych oraz przedmioty codziennego użytku, które mogą być sprzedane tylko znacznie poniżej ich wartości, a dla dłużnika mają znaczną wartość użytkową;
- 7) środki pieniężne zgromadzone na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 36 ust. 4a⁽³⁰⁾ ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 50 i 1272);
- 8) produkty lecznicze w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne niezbędne do funkcjonowania podmiotu leczniczego w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej przez okres trzech miesięcy oraz niezbędne do jego funkcjonowania wyroby medyczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 107, poz. 679 oraz z 2011 r. Nr 102, poz. 586 i Nr 113, poz. 657);
- 9) przedmioty niezbędne ze względu na niepełnosprawność dłużnika lub członków jego rodziny.

Oskarżony nie naruszył w/w przepisu, ponieważ ma on zastosowanie jedynie do osób fizycznych, nieprowadzących działalności gospodarczej w formie przedsiębiorstwa. Problematykę egzekucji z rzeczy niezbędnych do prowadzenia działalności gospodarczej w formie przedsiębiorstwa regulował przepis art.1061§1 kpc.

Przepis art.1061§1zd.1 kpc (Dz.U.2014.101) stanowił, że dłużnik prowadzący działalność gospodarczą w formie przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego, w razie gdy egzekucja zostanie skierowana do rzeczy niezbędnej do prowadzenia tej działalności, może wystąpić do sądu o wyłączenie tej rzeczy spod zajęcia, wskazując we wniosku składniki swego mienia, z których jest możliwe zaspokojenie roszczenia wierzyciela w zamian za rzecz zwolnioną.

Zatem zajęcie przez oskarżonego rzeczy niezbędnych do prowadzenia działalności gospodarczej w formie przedsiębiorstwa było dopuszczalne, a ich późniejsze zwolnienie zależne było od inicjatywy dłużnika i uznania Sądu.

W dniu 25 lipca 2014r. B. K. (1) złożyła wniosek o wyłączenie ruchomości spod zajęcia (k.138), a następnie w skardze na czynności komornika z dnia 28 lipca 2014r. (k.2 w aktach I Co 1030/14) podniosła zarzut naruszenia art.829pkt.4 kpc. Sąd Rejonowy w Zgorzelcu w sprawie sygn. I Co 1030/14 z uwagi na brak skutecznego zajęcia uznał zarzut ten za przedwczesny.

W tym miejscu należy odnieść się do zarzucanego w akcie oskarżenia, zaistnienia zbiegu egzekucji o którym mowa w art.773¹§1 i 2 kpc.

Zgodnie z przepisem art. 773¹§ 1 i 2 kpc (Dz.U.2014.101) w wypadku zbiegu egzekucji do tych samych rzeczy, wierzytelności lub praw, dalszą egzekucję prowadzi komornik właściwy według przepisów niniejszego kodeksu. Jeżeli żaden z komorników nie jest właściwy według przepisów niniejszego kodeksu lub właściwych jest kilku komorników, komornik, który później wszczął egzekucję, niezwłocznie przekazuje sprawę komornikowi, który pierwszy wszczął egzekucję, o czym zawiadamia wierzyciela.

Do zbiegu egzekucji sądowych dochodzi zatem wtedy, gdy kilka egzekucji sądowych zostanie skierowanych do tej samej rzeczy, wierzytelności lub prawa tj. do tego samego składnika majątku dłużnika. Nie chodzi zatem tylko o ten sam rodzajowo wskazany składnik tego majątku, do którego skierowano egzekucję np. egzekucje skierowaną generalnie do rzeczy, do wierzytelności lub praw ale do indywidualnie oznaczonej tej samej rzeczy, oznaczonego prawa lub indywidualnie oznaczonej wierzytelności.

Według art. 773¹ § 1-3 k.p.c. kwestia zbiegu egzekucji komorniczych powinna być zatem rozwiązana przede wszystkim przez samych komorników. Ten z komorników, który na skutek zbiegu egzekucji do tej samej rzeczy lub wierzytelności nie jest właściwy do jej dalszego prowadzenia, powinien przekazać sprawę komornikowi właściwemu.

Obowiązek przekazania sprawy komornikowi właściwemu według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego aktualizuje się z chwilą uzyskania informacji o zbiegu egzekucji przez komornika, który nie jest właściwy do jej dalszego prowadzenia. Nie ma znaczenia źródło tej wiedzy. Jednym z nich może być oświadczenie dłużnika zajętej wierzytelności złożone w wykonaniu wezwania komornika, o którym mowa w art. 896 § 2 pkt 2 k.p.c. Niezastosowanie się przez dłużnika zajętej wierzytelności do tego wezwania nie zwalnia jednak komornika od odpowiedzialności, jeżeli pomimo zaniechania dłużnika zajętej wierzytelności uzyskał z innego źródła informację o zbiegu egzekucji.

Reasumując powtórzyć należy za K. K. (k.2556) - dopuszczalne jest zajęcie już wcześniej zajętego mienia, po czym w przypadku ustalenia zbiegu egzekucji komornik niewłaściwy powinien przekazać akta komornikowi właściwemu.

W aktach sprawy znajdują się akta Km 1727/14 (k.156-259) zawierające protokoły zajęcia ruchomości dokonanych przez komornika M. R. (k.168-169) w dniu 07.07.2014r. , i K. B. w dniu 27 maja 2013r. (k.173-175) i M. W. w dniu 17 czerwca 2014r. (k.178-179). Porównanie poszczególnych ruchomości zajętych przez w/w komorników ze spisem rzeczy wywiezionych przez oskarżonego (k.57-58, k.178-182 w aktach Km 203/14) prowadzi do wniosku, że nie były to indywidualnie oznaczone te same rzeczy. Potwierdziła to również i B. K. (1) przyznając (k.2580), że ruchomości zajęte

przez oskarżonego nie były wcześniej zajęte przez innego komornika – nie były zajęte przez komornika M. W.. Według niej (k.2580) , oskarżony zajął rzeczy, których nie chciał wcześniej zająć żaden inny komornik.

Sąd jedynie na marginesie zauważa, że na wszystkich wskazanych powyżej protokołach zajęcia ruchomości przez komornika K. B., M. R. i M. W. widnieją podpisy zarówno świadków czynności, jak i B. K. (1) jako dłużnika i dozorcę. To dodatkowo podważa okoliczność, że w dniu 09 i 15 lipca 2014r. B. K. (1) odmówiła oskarżonemu podpisania protokołów czynności terenowych.

Oskarżony uchybił natomiast przepisowi art.809 kpc i art.847§1 kpc. Przeprowadzający czynności w dniu 21 lipca 2014r. oskarżony po raz kolejny odstąpił od sporządzania protokołu z przebiegu czynności oraz zajęcia ruchomości w sposób przewidziany w kpc. Przekonuje o tym zebrany materiał dowodowy.

E. M. przyznała, że (k.296) A. K. pytała oskarżonego kiedy będzie protokół zajęcia. Wtedy powiedział do niej , że w ciągu 3 dni roboczych dostarczy protokół zajęcia. Ochroniarz Ł. S. (1) (k.443) również przyznał, że podjęta została decyzja , że protokół zostanie wysłany właścicielom pocztą. Również i funkcjonariusz policji M. J. zeznał, że pamięta, iż komornik tego dnia nie sporządzał żadnej dokumentacji (k.467).

W aktach sprawy Km 203/14 na karcie 81-83 znajduje się protokół z czynności terenowych datowany na dzień 21 lipca 2014r., sporządzony pismem ręcznym. W protokole tym oprócz oznaczenia miejsca i czasu czynności, stron postępowania i sprawozdania z przebiegu czynności, nie wskazano innych osób uczestniczących , a z jego treści wynika, że oskarżonemu asystowali funkcjonariusze policji i ochroniarze z firmy (...). Widnieje w nim również zapis : „Po oględzinach 6 hangarów w których znajdowały się maszyny , surowce, półfabrykaty, oraz narzędzia oraz z dwóch pomieszczeń biurowych , postanowiono zająć i odebrać poszczególne rzeczy ruchome oraz powierzyć dozór osobie trzeciej”. Protokół kończy się stwierdzeniem: „Na tym czynności zakończono”. Podpisany jest wyłącznie przez oskarżonego.

Mając powyższe zeznania na uwadze Sąd powziął uzasadnione wątpliwości co do rzetelności wyjaśnień oskarżonego w jakich wskazał, że na miejscu w zakładzie rozpoczął spisywanie protokołu. Jeżeli bowiem protokołem tym był protokół z kary 81-83 akt komorniczych , to dziwnym zdaje się, że oskarżony nie ukończył go na miejscu tym bardziej, że nie jest on obszerny i zawiera się na dwóch stronach.

Artykuł 809 kpc przewiduje, że każda czynność egzekucyjna komornika powinna być stwierdzona protokołem. Protokół zajęcia ruchomości, poza udokumentowaniem czynności komornika, spełnia dodatkowo inną funkcję. Stwierdzenie, że komornik dokonuje zajęcia przez wpisanie ruchomości do protokołu zajęcia, oznacza bowiem, iż skutek zajęcia następuje dopiero w wyniku wpisania ruchomości do protokołu zajęcia (art.847§1 kpc).

Protokół zajęcia ruchomości powinien odpowiadać wymogom ogólnym przewidzianym dla protokołów w art.809 kpc (wskazanych powyżej). Dodatkowo komornik jest obowiązany oznaczyć w nim ruchomość, podać istotne znamiona i cechy wyróżniające. Z treści art. 853 § 1 kpc wynika, że komornik, dokonując zajęcia ruchomości, szacuje wartość zajętych ruchomości i oznacza ją w protokole zajęcia. Nie może jednak w protokole zajęcia oznaczyć globalnej wartości ruchomości (uchwała składu siedmiu sędziów SN z dnia 9 grudnia 1986 r., III CZP 61/86, OSNC 1987, nr 9, poz. 129). W protokole zajęcia komornik powinien również ujawnić dokonanie oznakowania zajętych ruchomości (art.845 kpc) oraz decyzję o powierzeniu dozoru dłużnikowi lub osobie, u której je zajął, albo o oddaniu zajętych ruchomości pod dozór innej osoby (art. 855 kpc).

Z uwagi na powyższe Sąd uznał, że oskarżony uchybił przepisowi art.847 kpc w zw. z art.809 kpc, skoro protokół z dnia 21 lipca 2014r. nie spełnia wymogów powyższych. Sąd w tym zakresie podzielił stanowisko wyrażone przez Sąd Rejonowy w Zgorzelcu w sprawie sygn. I Co 1030/14 (k.779). Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2014r. Sąd uchylił oddanie nieruchomości dłużnika pod dozór osoby trzeciej z dnia 21 lipca 2014r. podnosząc, że zapis protokołu nie pozwala na ustalenie zajętych ruchomości , co uzasadnia przyjęcie, że w sprawie zajęcia w rozumieniu art.847§1 kpc nie nastąpiło.

To zdaniem Sądu budzi poważne wątpliwości co to tego, czy protokół ten rzeczywiście sporządzony został w dniu 21 lipca 2014r. na terenie zakładu spółki. Jeżeli faktycznie został sporządzony w czasie i w miejscu na który wskazuje, to nie było żadnych przeszkód by oskarżony dokument ten przedłożył do podpisu czy to pozostającej na miejscu drugiej współniczce A. K. , czy też innym osobom uczestniczącym. Podpisy tych osób uwiarygodniłyby fakt jego sporządzenia zarówno co do czasu , jak i miejsca.

Ponadto Sąd zauważa, że jeżeli omawiany protokół miałby być sporządzonym na miejscu protokołem zajęcia ruchomości (a na to wskazuje wprost zapis zawarty w protokole, jak i wyjaśnienia oskarżonego z dnia 12 sierpnia 2014r. k.389 w których wskazał, że zajęto jedynie narzędzia będące w małym magazynie, oraz wyroby metalowe , które oddano pod dozór osobie trzeciej), zresztą to tym właśnie protokołem posłużył się oskarżony w toku wspomnianego powyżej postępowania I Co 1030/14 przed Sądem Rejonowym w Zgorzelcu zakończonym postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2014r. (k.779); to zgodnie z art.847§1 kpc , jak każdy protokół zajęcia ruchomości winien być doręczony dłużnikowi i współwłaścicielom zajętej ruchomości, którzy nie są dłużnikami, jak również wierzycielowi, który nie był obecny przy zajęciu. W aktach Km 203/14 brak jest dowodów doręczenia w/w protokołu komukolwiek. Te okoliczności również podnosiła wielokrotnie B. K. (1) w skargach na czynności komornika (k.532).

Sąd przy tym zauważa pewną niekonsekwencję, a raczej sprzeczność w relacjach oskarżonego. Skoro w aktach sprawy jest protokół datowany na 21 lipca 2014r. , w którym wskazano, że zajęto pewne ruchomości , to dlaczego w wyjaśnieniach oskarżony wskazuje, że na miejscu nie było żadnych realnych szans by spisać protokół zajęcia bowiem przepychanki z uczestnikami czynności oraz osobami trzecimi trwały około 6-7 godzin. Podobnie przyczyny niesporządzenia protokołu opisał w piśmie z dnia 10 września 2014r. dodając do nich porę nocną i brak oświetlenia na terenie zakładu, problemy z ustaleniem nazw ruchomości (k.392).

Rozwiązania tej sprzeczności należy chyba upatrywać w tym , co ustalono w toku postępowania dyscyplinarnego i co wynika z uzasadnienia orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej z dnia 07 października 2015r. sygn. D 64/14 (k.1642) , że protokół ogólny z przebiegu czynności sporządzony został następnego dnia roboczego po ich zakończeniu.

W tym miejscu Sąd zauważa, że żaden z przesłuchanych w sprawie komorników – M. W., M. R., K. P. nie wskazywał by zdarzyło mu się chociaż raz w karierze nie sporządzić protokołu zajęcia na miejscu.

Sąd nie może przy tym nie odnieść się do zarzutów oskarżonego. Zauważyć należy, że z dowodów w postaci notatki urzędowej A. Ł. (k.332-333)– Naczelnika Wydziału Prewencji KPP w Z. , dowodzącym funkcjonariuszami policji w dniu 21 lipca 2014r. i protokołów zatrzymania osoby B. K. (1), jej męża i syna (k.601-603), oskarżony z asystą przybył na teren zakładu około godziny 15.00, do incydentu z udziałem właścicieli i ochroniarzy oraz policjantów (skutkującym zatrzymaniem B. K. (1), jej męża i syna) doszło około godziny 18.00. Do tego czasu – co wynika z zeznań świadków - sytuacja na terenie zakładu, jak i poza nim była napięta - bo jak opisał to D. U. (k.707,k.2494) gromadzący się przy zakładzie gapie wyrażali swoje niezadowolenie, ale do niczego poważniejszego nie doszło, nie obrzucono ich kamieniami i nie atakowano.

Po zatrzymaniu zaś właścicieli, doszło jedynie do omdlenia E. M., co wiązało się z koniecznością udzielenia jej pomocy przez zespół karetki pogotowia , i od tego czasu czynności komornicze przebiegały bez większych zakłóceń. Jak zeznała I. Ł. (k.617) , nie słyszała ona by po zatrzymaniu właścicielki ktoś używał słów wulgarnych pod adresem komornika , policjantów czy ochroniarzy. To potwierdził Ł. S. (2) (k.2488) – pracownik ochrony , który oddelegowany został do bezpośredniej ochrony oskarżonego. Wskazał, że „...po aresztowaniu państwa K. dla nas było już bezpiecznie”. To znalazło również potwierdzenie i w notatce sporządzonej przez A. S. (2) – dowódcy pododdziału II plutonu VIII Kompanii (...) we W. ze stanu KPP w Z. (k.596).

W aktach Km 203/14 na karcie 178-182 znajduje się protokół zajęcia ruchomości z dnia 21 lipca 2014r. (sporządzony komputerowo), w którym na 10 stronach , pod 230 pozycjami wskazano ruchomości zajęte przez oskarżonego. Oprócz wskazania nazwy ruchomości i ilości sztuk , brak jest wskazania wartości każdej z ruchomości – zaznaczając , że zostanie ona wyceniona przez biegłego. W protokole wskazano, że komornik powierzył sobie dozór zajętych rzeczy.

Jako datę zakończenia protokołu zajęcia wskazano 02 września 2014r. Brak pod protokołem podpisu dłużnika, i świadków – jako tych ostatnich wskazano funkcjonariuszy policji z KPP w Z. oraz pracowników ochrony osób i mienia firmy (...). Protokół podpisany jest przez oskarżonego.

Protokół ten narusza niewątpliwie przepis art.847 kpc. Nie wskazano bowiem wartości zajętych ruchomości. Oskarżony miał obowiązek oznaczyć w protokole zajęcia wartość każdej zajętej ruchomości (uchwała składu siedmiu sędziów SN z dnia 9 grudnia 1986 r., III CZP 61/86, OSNC 1987, nr 9, poz. 129), ponieważ chroni to dłużnika, zapobiega bowiem pozbawieniu go mienia ponad potrzebę (art. 845 § 3). Oszacowanie (czyli oznaczenie wartości zajętej ruchomości) ma istotne znaczenie dla wyników egzekucji, tj. oceny możliwości sprzedaży rzeczy i uzyskania z niej sumy na zaspokojenie wierzyciela. Oszacowania powinien dokonać komornik sam przez oznaczenie w protokole zajęcia zwykłej wartości rzeczy, natomiast potrzeba przywołania biegłego powstaje, gdy komornik uzna to za potrzebne oraz – obligatoryjnie – gdy strony podniosą zarzuty. Jeśli przywołanie biegłego nie jest możliwe, komornik dokonuje oszacowania tymczasowego, oszacowania ostatecznego zaś dokona biegły w dniu licytacji.

Według K. K. (k.2556), jeżeli komornik nie ma wiedzy na temat wartości rzeczy to powinien wpisać do protokołu wartość szacunkową, przewidywalną, pozostawiając wycenę na później. Dziwi przy tym, że oskarżony od dnia 21 lipca do dnia 02 września 2014r. nie powołał biegłego celem wyceny poszczególnych ruchomości, skoro już w czasie czynności na terenie zakładu do A. K. sygnalizował konieczność powołania rzeczoznawcy.

Uchybienie powyższe skutkowało tym, że w dniu 19 września 2014r. Sąd Rejonowy w Zgorzelcu – po rozpoznaniu skargi na czynności komornika - w sprawie sygn. I Co 1227/14 postanowił

- uchylić w całości zajęcie ruchomości dokonane przez oskarżonego w dniu 21 lipca 2014r. protokołem zajęcia ruchomości sporządzonym w dniu 02 września 2014r.
- uchylić w całości postanowienie z dnia 02 września 2014r. o odebraniu dłużnikowi dozoru i powierzeniu go komornikowi
- nakazał komornikowi przekazanie akt sprawy K 203/14 komornikowi – M. W. (k.270).

Trudno przy tym przyjąć, że protokół z k.178 akt Km 203/14 jest kontynuacją protokołu z dnia 21 lipca 2014r. z k.82-83 akt komorniczych. Wprawdzie przepisy kpc przewidują możliwość przerwania zajęcia, to jednak trudno przyjąć by miało ono miejsce w niniejszej sprawie.

Skuteczność i sprawność postępowania egzekucyjnego wymaga, aby komornik nie przerywał prowadzonych czynności egzekucyjnych, w tym dokonywania zajęcia ruchomości, z których ma być prowadzona egzekucja. Dlatego też zajęcie powinno zostać dokonane w zasadzie w jednym terminie. Jeśli z różnych przyczyn nastąpi przerwanie czynności zajęcia, komornik zobowiązany jest do podjęcia takich czynności, które zapobiegłyby usunięciu rzeczy podlegających zajęciu (art.849 kpc). Przerwanie zajęcia powinno być zawsze odnotowane w protokole z tej czynności (Andrzej Adamczuk, Komentarz do art.849 Kodeksu postępowania cywilnego).

W protokole z dnia 21 lipca 2014r. nie uczyniono wzmianki o przerwaniu czynności zajęcia. Wręcz odwrotnie. Protokół kończy zapis: „ Na powyższym czynności zakończono”. To przekonuje więc, że niniejszej sprawie nie doszło do przerwania zajęcia.

Przemawia za tym dodatkowo i to, że jeżeli faktycznie zaszła uzasadniona potrzeba przerwania zajęcia przez oskarżonego, miał on obowiązek podjęcia działań zapobiegających usunięciu ruchomości jeszcze niezajętych, tj. nieujętych w protokole zajęcia. Wybór sposobu zabezpieczenia takich ruchomości został pozostawiony komornikowi, z zastrzeżeniem że powinien on jednak być odpowiedni do okoliczności, w których dokonywane jest zajęcie. W § 62 rozporządzenia w sprawie czynności komorników przewidziano, że czynnością zapobiegającą usunięciu niezajętych ruchomości może być opieczętowanie pomieszczeń, w których ruchomości się znajdują. Zatem i w przypadku

przerwania zajęcia oskarżony nie powinien wywozić ruchomości z terenu zakładu, gdyż wystarczyło zamknięcie i opieczutowanie hal w których rzeczy się znajdowały.

Zdaniem Sądu, oskarżony sporządzając protokół zajęcia w dniu 02 września 2014r. dopiero z tym dniem dokonał skutecznie zajęcia ruchomości. Zatem dłużnik od 21 lipca 2014r. został bezprawnie pozbawiony władztwa nad nimi. Oskarżony mógł przewieźć ruchomości w miejsce ich przechowywania, ale dopiero po zajęciu ruchomości tj. po wpisaniu do protokołu zajęcia. Tym samym oskarżony odebrał dłużnikowi ruchomości bez podstawy prawnej.

Sąd jeszcze raz podkreśla, że w dniu 21 lipca 2014r. na terenie zakładu (...). K. Sp.j. nie było żadnych przeszkód do tego by oskarżony sporządził protokołu zajęcia na miejscu. Z pewnością nie było żadnego stanu zagrożenia uniemożliwiającego mu to , a skoro tak to – jak zauważył K. K. (k.2556) - protokół powinien być sporządzony i podpisany. Ani późna pora, ani też sygnalizowany przez oskarżonego brak oświetlenia nie usprawiedliwiał i nie uzasadniał odstąpienia od sporządzenia protokołu zajęcia. Mógł być natomiast – zdaniem Sądu – podstawą do ewentualnego przerwania czynności zajęcia.

Sąd nie zgadza się również z podnoszonymi przez oskarżonego twierdzeniami, że stan zdrowia uniemożliwiał mu sporządzenie protokołu zajęcia wcześniej. Rozważyć w tym miejscu należy, że postanowieniem z dnia 22 lipca 2014r. oskarżony wymierzył B. K. (1) grzywnę w wysokości 1.000 złotych za to, że w dniach 9,15 i 21 lipca swoim niewłaściwym zachowaniem udaremniła czynności oraz przeszkadzała komornikowi w ich prowadzeniu (k.137). Oskarżony w tym dniu zatem podejmował się czynności , mógł zatem protokół zajęcia sporządzić zwłaszcza, że ten ukończony w dniu 02 września 2014r. liczy zaledwie 10 stron i obejmuje 270 pozycji zajętych ruchomości.

Oskarżony mógł protokół zajęcia sporządzić zwłaszcza, że jak wynika z dokumentacji medycznej (k.1064-1087), oraz zeznań I. K. (k.1933,k.2552) i J. C. (k.1946) oskarżony został znaleziony i przywieziony do przychodni dopiero w dniu 24 lipca 2014r. w stanie skrajnego wyczerpania.

Na marginesie jedynie Sąd zauważa, że okoliczności co do stanu zdrowia oskarżonego budzą wątpliwości Sądu , o tyle o ile zważy się, że K. O. – pracownica kancelarii oskarżonego – nie przypominała sobie by po 21 lipca 2014r. oskarżony był chory (k.2590).

Ruchomości przy wykorzystaniu pojazdów oskarżony wywiózł poza teren zakładu, nie informując dokąd, do miejsca nieznanego nikomu. Nie znała go ani pozostała w zakładzie współniczka A. K., ani funkcjonariusze policji – A. Ł. (k.680). Sąd zauważa, że z zeznań ochroniarzy asystujących oskarżonemu m.in. Ł. S. (1) (k.443) , w dniu 22 lipca 2014r. oni przewieźli wywiezione z terenu zakładu (...) ruchomości do B. na ul. (...). Potem , jak podkreślali dowiedzieli się, że rzeczy przewieziono ostatecznie na ul. (...). Miejsce przechowywania ruchomości nie było chyba znane na początku i samemu oskarżonemu , skoro umowa dzierżawy pomieszczeń przy ul. (...) (k.2277) zawarta została dopiero w dniu 22 lipca 2014r., a więc już po wywiezieniu ruchomości.

Zgodnie z przepisem art. 855 § 1 kpc (Dz.U.2014.101) zajęte ruchomości komornik pozostawia we władaniu osoby, u której je zajął. Jednakże z ważnych przyczyn komornik może w każdym stanie postępowania oddać zajęte ruchomości pod dozór innej osobie, nie wyłączając wierzyciela, choćby to było połączone z koniecznością ich przeniesienia. Osoby te pełnią obowiązki dozorczy. Komornik doręcza im protokół zajęcia.

Zasadą jest zatem, że zajętą ruchomość komornik pozostawia we władaniu osoby, u której rzecz została zajęta. Oddanie zajętej rzeczy pod dozór innej osoby powinno nastąpić tylko wtedy, gdy wystąpi ważna przyczyna (Tadeusz Ereciński (red), Henryk Pietrkowski, Komentarz do art.855 Kodeksu postępowania cywilnego).

Oskarżony zatem odebrał ruchomości dłużnikowi , nie pozostawiając ich w jego władaniu , a oddając je pod dozór swojej osobie, czym naruszył treść art.855§1 kpc. Sąd zauważa, że nie było żadnych ważnych przyczyn mogących uzasadniać przeniesienie w inne miejsce ruchomości , bez pozostawienia ich we władaniu dłużnika. Na terenie zakładu były właściwe warunki do przechowywania rzeczy. Z pewnością i B. K. (1) i A. K. wyraziły by zgodę na przyjęcie nad nimi dozoru.

W tym miejscu przypomnieć należy, że zarówno M. R. (k.561-563), jak i M. W. (k.555), dużo wcześniej prowadząc postępowania egzekucyjne wobec F. F. B. K. Sp.j. zawsze pozostawiali zajęte ruchomości pod dozorem B. K. (1), która nigdy nie utrudniała egzekucji. Nigdy też nie usuwała rzeczy zajętych lub podlegających zajęciu. Jak wskazał S. M. (k.575), B. K. (1) sprawowała prawidłowo dozór nad zajętymi ruchomościami, które były zawsze dostępne dla komornika celem ich sprawdzenia. Co więcej – jak zeznała M. R. (k.561,k.2603) prowadzona przez nią egzekucja wobec spółki okazała się skuteczna zarówno z wiarygodności, jak i na skutek dobrowolnych wpłat B. K. (1). Według świadka B. K. (1) przedstawiała jej dokumenty, udzielała wyjaśnień i współpracowała z nią. Nie było konieczności by ruchomości wywozić z terenu zakładu. Jak zauważyła dwukrotnie dokonywała zajęcia i nie stwierdziła by coś zostało usunięte.

Nie zachodziła zatem obawa, że rzeczy ulegną uszkodzeniu i stracą na wartości. Obie współniczki – w ocenie Sądu – dawały rękojmię prawidłowego wykonywania obowiązków dozorczy, tj. nie tylko przechowywania rzeczy z należytą starannością, tak aby nie straciła na wartości, ale także oddania tej rzeczy na wezwanie komornika.

Dlatego zdaniem Sądu, oskarżony powinien był postąpić rutynowo zgodnie z art.855§1 kpc i pozostawić ruchomości we władaniu dłużnika, co dodatkowo umożliwiłoby korzystanie z ruchomości, i nie narażało B. K. (1) i jej współniczki na szkodę związaną z pozbawieniem możliwości korzystania z rzeczy.

Na marginesie Sąd zauważa, że z ważnych przyczyn w każdym stadium postępowania komornik może oddać zajęte rzeczy pod dozór innej osobie, wraz z możliwością ich przemieszczenia. Tą osobą może być i sam komornik. Muszą jednak nastąpić ważne przyczyny (K. S., artykuł P.. E.. S. (...)). Takie – w ocenie Sądu – w przedmiotowej sprawie nie zachodziły.

Sąd w tym miejscu również podkreśla, że protokół zajęcia ukończony 02 września 2014r. nie wskazuje na przesłanki odebrania dozoru dłużnikowi. Co prawda ten wcześniejszy z dnia 21 lipca 2014r. wskazuje tego lakoniczne powody, ale należy podejść do nich z pewną dozą ostrożności. Oskarżony bowiem od samego początku zakładał, że wywiezie rzeczy, skoro przyjechał na teren zakładu w asyście policji i ochroniarzy wraz z pojazdami do tego przeznaczonymi.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że B. K. (1) po raz kolejny w dniu 29 lipca 2014r. złożyła skargę na czynności komornika przeprowadzone w dniu 21 lipca 2014r. do Sądu Rejonowego w Zgorzelcu (k.765). Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2014r. sygn. akt I Co 1030/14 (k.136,k.779) Sąd Rejonowy w Zgorzelcu postanowił uchylić oddanie ruchomości dłużnika pod dozór osoby trzeciej z dnia 21 lipca 2014r. Sąd Rejonowy w Zgorzelcu rozpoznając skargę opierał się o protokół czynności terenowych zawarty w aktach sprawy Km 203/14 na karcie 81-83.

Z chwilą doręczenia postanowienia tj. w dniu 29 sierpnia 2014r. (k.172 w katach Km 203/14) – zdaniem Sądu – oskarżony zobowiązany był do bezzwłocznego zwrotu ruchomości ich właścicielom. Tym bardziej, że dopiero postanowieniem z dnia 02 września 2014r. odebrał dłużnikom dozór ruchomości i przyznał go sobie. Tym bardziej, że pismem z dnia 29 sierpnia 2014r. B. K. (1), działając jako przedstawiciel (...) B. K. Sp. j., wystąpiła do komornika I. S. o natychmiastowy zwrot wywiezionego mienia (k.134,k.1228). Z powodu uporczywego zaniechania przez oskarżonego wykonania postanowienia z dnia 25 sierpnia 2014r. sygn. akt I Co 1030/14 B. K. (1) złożyła do Sądu Rejonowego w Zgorzelcu w dniu 03 września 2014r. kolejną skargę na czynności komornika (k.1223). A po uchyleniu przez Sąd Rejonowy w Zgorzelcu w dniu 19 września 2014r. sygn. I Co 1227/14 w całości zajęcia ruchomości protokołem zajęcia sporządzonym w dniu 02 września 2014r. oraz w całości postanowienia z dnia 02 września 2014r. o odebraniu dłużnikowi dozoru i powierzeniu go komornikowi, ponownie pismem z dnia 25 września 2014r. (k.1206), wezwała go do zwrotu rzeczy. Ostatecznie zwrot zajętych ruchomości nastąpił dopiero w dniu 2 października 2014r.

Sąd nie może w tym miejscu nie odnieść się do argumentów przedstawianych przez oskarżonego, które miały usprawiedliwić okoliczność zwrotu ruchomości dopiero w dniu 02 października 2014r. Według oskarżonego, rzeczy by zwrócić należało najpierw spisać. Sąd przy tym zauważa, że wywiezie rzeczy miało miejsce w dniu 21 lipca 2014r., postanowienie Sądu w sprawie I Co 1030/14 w dniu 25 sierpnia 2014r. Zatem pomiędzy pierwszym a drugim zdarzeniem minął miesiąc i 4 dni. W takim okresie chyba nie trudno było by spisać rzeczy, których ilość w protokole

zajęcia ruchomości z dnia 02 września 2014r. zajmuje jedynie 10 stron (230 pozycji), i których sprawdzenie i przyjęcie w dniu 02 października 2014r. zajęło czas od godziny 13.40 do 20.40 (k.795). Nie przekonują Sądu również i te z podnoszonych przez oskarżonego okoliczności dotyczących konieczności wynajęcia pojazdów do przewiezienia i pracowników do załadunku.

Czynności zwrotu zajętych ruchomości przeprowadziła w imieniu oskarżonego pracownica kancelarii - (...) (k.847-848,k.2495). Na okoliczność zwrotu ruchomości sporządzono „protokół zdawczo-odbiorczy”. Zwrócone ruchomości były w stanie uszkodzonym. Zwracają na to uwagę nie tylko B. K. (1), ale i pozostali pracownicy obecni przy przyjmowaniu ruchomości m.in. A. S. (1) (k.2074,k.2555), I. Ł. czy S. T. (k.2088,k.2554). Okoliczność ta nie dziwi gdy zważy się na przedstawione powyżej okoliczności załadunku ruchomości przed ich wywiezieniem z zakładu, a następnie opis sposobu przywiezienia rzeczy wskazany przez tego ostatniego. Jak zauważył S. T., było to 4-5 samochodów i wyglądało strasznie. Jedne rzeczy leżały na drugich, narzędzia wrzucone do jednego pudła niedbale.

Według świadków prawie wszystkie wyroby gotowe wróciły poniszczone lub uszkodzone, piasty służące do produkcji krążników wróciły zardzewiałe i nie nadające się do dalszej produkcji, część urządzeń pomiarowych również zostało uszkodzonych, koła do pługów i pojemników KW zostały uszkodzone mechanicznie i nie nadawały się do użytku, zniszczone zostały monitory, wyroby gotowe wymagały malowania. Wszystkie stwierdzone uszkodzenia wymienione zostały przez B. K. (1) w protokole przyjęcia (k.795,k.796- 805, k.807). Zwrot uszkodzonych rzeczy zwłaszcza wyrobów gotowych spowodował, że po ich oddaniu pracownicy spółka zajmowali się ich naprawą i malowaniem (k.2067).

Oskarżony swoim działaniem, w szczególności de facto bezprawnym wyjęciem spod władztwa dłużnika szeregu ruchomości, spowodował niemożność wywiązania się przez (...) B. K. Sp.j. z podpisanych umów na dostawę krążników, a także w pewnym stopniu utrudnił także pozyskiwanie przez spółkę nowych zamówień.

W dniu 12 czerwca 2014r. B. K. (1) w imieniu F. F. B. K. Sp.j. podpisała z (...) SA w K. umowę nr (...), której przedmiotem była dostawa krążników przeznaczonych do utrzymania ruchu przenośników taśmowych – krążników dolnych B-1600 w ilości 200 sztuk, krążników dolnych B-1800 w ilości 250 sztuk (k.977-978).

Zgodnie z §3 umowy przedmiot umowy miał być dostarczony partiami

- do dnia 14 sierpnia 2014r. – krążnik dolny B-1600- w ilości 100 sztuk, krążnik dolny B-1800 w ilości 125 sztuk
- 29 sierpnia 2014r. – krążnik dolny B-1600 w ilości 100 sztuk, krążnik dolny B-1800 w ilości 125 sztuk.

Wynagrodzenie dostawcy określono na kwotę 193.800 złotych plus Vat.

Przepis §8 umowy przewidywał kary umowne

- za odstąpienie od umowy z przyczyn zależnych od dostawcy w wysokości 10% wynagrodzenia umownego netto za całość przedmiotu umowy
- za zwłokę w dostawie partii przedmiotu umowy w wysokości 0,1% wynagrodzenia umownego netto za daną partię przedmiotu umowy, za każdy dzień zwłoki.

Już w dniu 28 sierpnia 2014r. (...) S.A. przesłała do spółki informację, że zgodnie z umową nr (...) z dnia 12 czerwca 2014r. termin dostawy krążników dolnych B-1600 oraz krążników dolnych B-1800 minął w dniu 14 sierpnia 2014r., od tego dnia naliczane były kary umowne w wysokości 0,1% dziennie od kwoty 96.900 złotych (k.789,k.979).

Ostatecznie w dniu 09 października 2014r. F. F. B. K. Sp.j. dostarczyło do (...) SA krążnik dolny B-1600 w ilości 229 sztuk i B-1800 w ilości 68 sztuk, zaś w dniu 30 października 2014r. B-1600 w ilości 100 sztuk, w dniu 04 listopada 2014r. B-1600 w ilości 32 sztuk, w dniu 13 listopada 2014r. B-1800 w ilości 21 sztuk (k.980-994).

Notą księgową (...) z dnia 17 grudnia 2014r. – do umowy nr (...) z dnia 12 czerwca 2014r. - (k.997,k.2172) (...) SA obciążyła F. F. karą umowną za nieterminową dostawę krążników dolnych B-1600 i B-1800 w kwocie 14.825,70 złotych (partia I - 77 dni w kwocie 7.461,30 złotych, partia II - 76 dni w kwocie 7.364,40 złotych).

W dniu 30 lipca 2014r. B. K. (1) w imieniu F. F. B. K. Sp.j. podpisała z (...) SA umowę nr (...) (DE- (...) -252- (...)), przedmiotem której była dostawa zestawów krążnikowych górnych B-1800 w ilości 1150 kompletów, w terminach 650 kompletów do 30 września 2014r., 500 kompletów do 30 grudnia 2014r.

Umowa ta została podpisana wprawdzie już po czynnościach oskarżonego, ale było to uzasadnione. Należy powtórzyć za H. K. (k.2552) i B. K. (1) (k.2579), że podpisanie tej umowy było w interesie spółki, ponieważ to była seryjna, typowa robota. Jej nie podpisanie mogło skutkować utratą wadium, i innymi konsekwencjami finansowymi. Podpisanie tej umowy było wynikiem przyjętych w dniu 21 maja 2014r. przez firmę zobowiązań, to jest udziału w przetargu, złożenia ofert i wpłacenia wadium w wysokości kolejno 15.200 i 16.000 złotych.

Zauważyć przy tym należy, że – jak zeznała B. K. (1) (k.2579) - spółka wykonywała przedmiot tej umowy, zanim jeszcze umowa została podpisana. Dlatego w dniu 21 lipca 2014r. oskarżony wywiózł piasty stanowiące integralne części krążników, które były przedmiotem umowy podpisanej dopiero w dniu 30 lipca 2014r.

B. K. (1) po czynnościach komornika bo w dniu 25 lipca 2014r. wystąpiła z wnioskiem o wyłączenie ruchomości spod zajęcia (k.138), a następnie w skardze na czynności komornika z dnia 28 lipca 2014r. (k.2 w aktach I Co 1030/14) podniosła zarzut naruszenia art.829pkt.4 kpc. Podpisała przedmiotową umowę licząc, – jak przyznała, że w wyniku rozpoznania tego wniosku, jak i po skargach i wizytach u Prezesa Sądu, rzeczy zostaną wyjęte spod egzekucji i zwrócone. Niestety tak się nie stało.

Notą księgową (k.1912,k.2126-2144) – do umowy nr (...) DE- (...) -252-2-2014 - wystawioną przez (...) SA obciążono F. F. B. K. Sp.j. karą umowną

- DL- (...) -240- (...) z dnia 09 lutego 2015r. w kwocie 4.967,88 złotych

- DL- (...) -240- (...) z dnia 18 lutego 2015r. w kwocie 13.774,56 złotych

- DL- (...) -240- (...) z dnia 18 lutego 2015r. w kwocie 2.711,28 złotych

- DL- (...) -240- (...) z dnia 09 kwietnia 2015r. w kwocie 16.596,72 złotych

- DL- (...) -240- (...) z dnia 14 kwietnia 2015r. w kwocie 24.727,12 złotych

w łącznej kwocie 62.777,56 złotych.

Jak wynika z zeznań Z. W. (k.1106-1109,k.1940-1941,k.2497-2498), I. Ł. (k.1860-1861,k.2067), H. K. (k.1868,k.2550) ale i dowodów z dokumentów (k.1912) jedynie działania podejmowane przez B. K. (1) doprowadziły do częściowego anulowania kar. Pismem z dnia 27 stycznia 2015r. (k.999) współwłaścicielka F. F. Sp.j. zwróciła się do (...) SA o anulowanie noty podnosząc, że opóźnienie w dostawie nastąpiło z powodu bezprawnego działania oskarżonego. W wyniku tych działań kara umowna nałożona notą księgową (...) została anulowana w całości (k.1001-1002,k.2174), pozostałe kary wskazane powyżej – decyzją Prezes Zarządu PAK K. obniżone zostały o 50% do kwoty 31.3888,78 złotych; zostały potrącone z wierzytelności i przekazane komornikowi M. W. w dniu 09 lipca 2015r.

Niewątpliwie na takie decyzje wpływ miała dotychczasowa współpraca (...) ze spółką, która według H. J. (k.1034,k.2495) - Dyrektora Finansowego (...) SA była długoletnia i nikt nie miał uwag co do tej współpracy.

Na skutek zajęcia i wywiezienia w dniu 21 lipca 2014r. ruchomości przez oskarżonego F. F. B. K. Sp.j. doszło do unieruchomienia zakładu. Część z zajętych przez oskarżonego rzeczy wykorzystywana była do pracy (maszyny produkcyjne, narzędzia) oraz stanowiła surowce niezbędne do produkcji krążowników. Działania oskarżonego

doprowadziły do unieruchomienia zakładu produkcyjnego na ponad dwa miesiące , co skutkowało koniecznością przebywania 19 pracowników zakładu na urloпах przymusowych z uwagi na brak pracy (wykaz na dzień 25.09.2014r. k.1414). Według H. K. (k.2552) po 21 lipca w spółce nie było co obrabiać – brakowało materiału, narzędzi, i nie było co montować.

Przez ten czas spółka nie miała możliwości dysponowania zajętymi ruchomościami niezbędnymi do prowadzenia działalności. Z uwagi na brak możliwości dysponowania rzeczami spółka nie mogła wywiązać się wobec swoich kontrahentów w ustalonych w umowach terminach.

Było to – zdaniem Sądu - wynikiem celowego, zamierzonego działania oskarżonego. Sąd po raz kolejny jedynie przypomina , że oskarżony – co wynika ze słów A. Ł. – wiedział, że wywiezione ruchomości w postaci surowców są niezbędne do produkcji krążników, a ich wywiezienie uniemożliwi produkcję krążników i tym samym wywiązać się z umów podpisanych przez F. F. Sp.j. Świadczy o tym wprost odpowiedź oskarżonego na pytanie świadka , z której wynikało, że chce aby spółka nie miała półproduktów, żeby nie mogła wywiązać się z umów, to miało zmusić właścicieli do zapłaty należności.

Oskarżony wiedział, że jego działanie uniemożliwi spółce wywiązać się z umów. Mówiła mu o tym B. K. (1). Zeznała ona (k.2204), że w dniu 09 lipca 2014r. kiedy oskarżony wszedł na halę krążników i chciał zająć mienie służące do produkcji , to powiedziała mu że spółka ma umowy i związane z tym kary umowne.

Potwierdził to również i funkcjonariusz policji M. J. (k.2486), który zeznał, że właścicielka B. K. (1) w czasie jednej z pierwszych wizyt mówiła oskarżonemu, że rolki, tuleje, piasty są półfabrykatami i dopiero po dalszych pracach będą stanowić gotowy produkt.

Pracownicy spółki – (...), H. K. - podkreślali, że główną stratą związaną z działaniem oskarżonego było to, iż zabrał on gotowe części do zrobienia krążników dla (...) K.. Przez to, że zabrał piasty , tuleje, rolki nie można było dokończyć produkcji i należało czekać , aż je zwróci. Według nich wystarczyło tylko je zmontować w gotowe zestawy i dostarczyć do kopalni. W przypadku dostawy tych zestawów spółka otrzymałaby – według głównej księgowej I. Ł. kwotę 479.784,36 złotych (k.1861,k.2066).

Nie można przy tym nie zauważyć, że krążniki dla (...) K. nie mogły być sprzedane do innej kopalni.

Nie ulega również wątpliwości, że w wyniku działania oskarżonego skutkującego niemożnością wywiązania się przez spółkę z umów, F. F. Sp.j. straciła w oczach swoich kontrahentów. Według H. K. (k.2550) , w kopalniach jest tak, że jeżeli wykonawca nie wykona jakiegoś zamówienia to jest odsuwany od kolejnych przetargów. Jak zauważył, sytuacja stała się trudna , bo kopalnie się odwróciły od spółki.

Według głównej księgowej I. Ł. (k.2068), działania oskarżonego przyczyniły się do tego, że spółka utraciła płynność i stabilność finansową. Według I. Ł. pieniądze ze sprzedaży rzeczy wywiezionych przez oskarżonego były spółce bardzo potrzebne by dalej funkcjonować (k.2067). Świadek przyznała, że spółka wcześniej miała problemy finansowe, ale jakoś na bieżąco realizowała , powoli swoje zobowiązania. Dowodem tego – jej zdaniem – było choćby to, że postępowania egzekucyjne wobec spółki w większości zakończyły się skutecznie. Potwierdził to również i S. M. (k.2601), który wskazał, że egzekucje były skuteczne – ponad 20 spraw skutecznie spółka spłaciła, co obejmowało kilkaset tysięcy do miliona złotych.

B. K. (1) wystąpiła do oskarżonego z notą obciążeniową (k.1135), sporządziła wykaz utraconych środków finansowych (k.1139-1140) w wyniku przejęcia przez oskarżonego rzeczy ruchomych w spółce , opiewający na kwotę 569.114,66 złotych. Kwota ta obejmowała – według I. Ł. k.2066 - kwotę 479.784,36 złotych utracone zyski ze sprzedaży zajętych rzeczy zgodnie z umowami dotyczącą umowy nr (...); wartość rzeczy wyprodukowanych na które nie było jeszcze zamówień, a które firma sprzedawała z reguły z dnia na dzień , oraz kwotę 9.210,30 złotych związaną z zakupem nowych narzędzi niezbędnych do prowadzenia produkcji (w załączniku numer 4 k.2-20. Nota obciążeniowa przesłana oskarżonemu ustalona została w wysokości 65% z kwoty 569.114,66 złotych.

Działania oskarżonego wyrządziło F. F. Sp.j. wymierną szkodę , co zresztą sam oskarżony przyznał podpisując ugodę (k.1131a) i przelewając w dniu 13 kwietnia 2016r. na rzecz Syndyka Masy Upadłości kwotę 200.000 złotych.

Jak wskazano na wstępie rozważań, wierzyciel (...) SA w S. we wniosku o wszczęcie egzekucji (w aktach Km 203/14 wniosek o wszczęcie egzekucji k.1) zażądał skierowania egzekucji m.in. do ruchomości znajdujących się w miejscu siedziby oraz prowadzenia działalności gospodarczej i innych należących do nich , w tym pojazdów mechanicznych. W sytuacji gdy wniosek egzekucyjny wskazuje jedynie ruchomości uzasadniające właściwość komornika, do którego skierowano wniosek, lub ogranicza się do ogólnego stwierdzenia, że egzekucja ma być prowadzona z ruchomości dłużnika, komornik jest uprawniony do wszczęcia egzekucji zgodnie z wnioskiem wierzyciela. Po wszczęciu egzekucji podstawy właściwości miejscowej komornika ulegają zmianie, z uwagi na brzmienie art. 844 § 2 kpc. Przepis ten w brzmieniu obowiązującym na dzień czynności (Dz.U. 2014.101) stanowił, że po wszczęciu egzekucji z niektórych ruchomości dłużnika komornik jest właściwy do przeprowadzenia egzekucji także z pozostałych ruchomości dłużnika, chociażby znajdowały się na obszarze właściwości innego sądu rejonowego i mimo że w tym zakresie pierwotnie nie był właściwy do prowadzenia egzekucji. Zatem stwierdziwszy swą niewłaściwość w stosunku do wszystkich ruchomości lub tylko niektórych, komornik winien wydać postanowienie o przekazaniu w wniosku całości lub w części do rozpoznania komornikowi właściwemu.

W dniu 22 lipca 2014r. do kancelarii (...) wpłynęło wezwanie w trybie art.844 kpc - pismo od komornika M. W., informujące o zaistniałym zbiegu egzekucji i zawierające w swej treści wezwanie do przekazania akt postępowania egzekucyjnego Km 203/14, albowiem w dniu 27 maja 2013r. doszło do pierwszego zajęcia ruchomości w sprawie pierwotnie prowadzonej przez komornika K. B. pod sygn. Km 2669/13 , a następnie komornika M. W. pod sygn. Km 1727/14 (k.162, zeznania S. M. k.575).

Skoro wierzyciel we wniosku egzekucyjnym wskazał, że wnosi o zajęcie ruchomości będących we władaniu dłużnika określając miejsce ich położenia , a oskarżony już w dniu 09 lipca 2014r. otrzymał informację o zajęciach ruchomości dokonywanych przez innych komorników , to powinien to – zdaniem Sądu - zweryfikować już na tym etapie postępowania. Tym bardziej, że oskarżony w dniu 06 maja 2014r. dokonał zajęcia wierzytelności w Urzędzie Skarbowym w Z., a takie samo zajęcie zostało dokonane przez K. B. w dniu 22 listopada 2013r. Skoro oskarżony miał wiedzę , że egzekucja z ruchomości jest prowadzona przez inny organ to powinien postąpić zgodnie z treścią art.844§2 kpc, tj. uznać się niewłaściwym i przekazać akta komornikowi M. W. – tak jak zrobił to K. B. i M. R. (k.189).

Zrobił to dopiero postanowieniem z dnia 25 września 2014r. (k.833) na skutek – jak zauważył komornik M. W. (k.555) interwencji Prezesa Sądu Rejonowego w Zgorzelcu – m.in. pismem z dnia 16 września 2014r. (k.276), i po wydaniu w dniu 19 września 2014r. przez Sąd Rejonowy w Zgorzelcu w sprawie sygn. I Co 1227/14 postanowienia nakazującego komornikowi przekazanie akt sprawy Km 203/14 komornikowi – M. W. (k.270).

Przedstawione powyżej i umówione uchybienia nie były jedynie uchybieniami formalnymi, mającymi znaczenie wyłącznie dla prowadzonej egzekucji. To nasilenie w jednym postępowaniu egzekucyjnym tak wielu, przedstawionych powyżej , istotnych uchybień , w zestawieniu z relacjami obiektywnych świadków co do arogancji oskarżonego, gróźb doprowadzenia do likwidacji zakładu , sprzedaży za bezcen, , prowadzi do wniosku , że oskarżony działał umyślnie, zaplanowanie , na szkodę interesu prywatnego , jednocześnie przekraczając swoje uprawnienia. Świadczy o tym choćby to, że postanowieniem z dnia 17 września 2014r. sygn. I Co 1204/14 Sąd Rejonowy w Zgorzelcu zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone przez oskarżonego pod sygn. Km 203/14 w całości do czasu prawomocnego rozpoznania skargi na bezczynność komornika w postaci braku wykonania postanowienia z dnia 25 sierpnia 2014r. , jak też braku decyzji komornika w zakresie wniosku dłużnika o wyłączenie spod egzekucji ruchomości . W uzasadnieniu Sąd, wykazał, że dłużnik w wystarczającym stopniu uprawdopodobnił , że komornik wszystkie czynności wykonuje sprzecznie z prawem , co uzasadnia przyjęcie, że dalsze prowadzenie postępowania może wyrządzić mu szkodę (k.284).

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego I. S. za winnego tego, że w okresie od dnia 9 lipca 2014r. do dnia 02 października 2014r. w Z., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru,

jako funkcjonariusz publiczny, pełniąc funkcję komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zgorzelcu, umyślnie przekroczył swoje uprawnienia określone w przepisach procedury cywilnej dotyczące egzekucji, jak też nie dopełnił ciążących na nim obowiązków, w ten sposób, że po wszczęciu postępowania egzekucyjnego Km 203/14 z wniosku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. przeciwko dłużnikowi Fabryce (...). (...) Spółce jawnej w Z., nie sporządził w dniu czynności protokołów stwierdzających czynności egzekucyjne podjęte w dniu 09.07.2014r. i 15.07.2014r. w sposób przewidziany wymogami art.809 kpc, oraz nie sporządził protokołu zajęcia ruchomości dokumentującego czynności przeprowadzone w dniu 21 lipca 2014r. w sposób przewidziany wymogami art. 809 kpc i 847§1 kpc i uczynił to dopiero w dniu 02.09.2014r., i w konsekwencji dopuścił się bezprawnego wyjęcia spod władztwa firmy (...). (...) Spółka jawna wykorzystywanych do pracy zarobkowej ruchomości w ilości 8.473 sztuk, w postaci przedmiotów i narzędzi niezbędnych w procesie produkcyjnym i bieżącym funkcjonowaniu w/w spółki oraz gotowych wyrobów, objętych umowami nr (...) z dnia 30.07.2014r. oraz nr (...) z dnia 12.06.2014r., zawartymi z (...) S.A. z/s w K., a następnie, wbrew treści art. 855 § 1 kpc wywiózł je z terenu firmy i przechowywał w nieznanym miejscu do dnia 02.10.2014r. w sposób powodujący ich częściowe zniszczenie, zaniechał niezwłocznego przekazania tego postępowania właściwemu rzeczowo komornikowi, który wszczął egzekucję z niektórych ruchomości dłużnika, i stosownie do art.844§2 kpc z mocy prawa właściwym był do przeprowadzenia egzekucji z pozostałych ruchomości dłużnika, chociażby znajdowały się w okręgu innego sądu, co nastąpiło dopiero w dniu 29 września 2014r., czym uniemożliwił firmie (...). (...) Spółka jawna prowadzenie działalności gospodarczej oraz realizację zobowiązań finansowych, doprowadzając do zatrzymania pracy magazynu oraz produkcji, utrudniając zawieranie nowych umów z potencjalnymi kontrahentami, prowadzenie bieżącej sprzedaży i terminowej realizacji wcześniej zawartych umów z firmą (...) S.A. i powodując konieczność poniesienia z tego powodu kar umownych, które jednak na skutek starań B. K. (1) zostały ostatecznie w części anulowane, zaś w pozostałym zakresie nastąpiło ich potrącenie do kwoty 31.388,78 złotych z wystawionych później przez pokrzywdzoną firmę na rzecz firmy (...) S.A. faktur, jak też zmuszając firmę (...). (...) Spółka jawna do zakupu nowych narzędzi niezbędnych do produkcji, przy jednoczesnym ponoszeniu znacznych bieżących kosztów utrzymania firmy, co w efekcie skutkowało pogorszeniem się jej kondycji finansowej, czym działał na szkodę interesu prywatnego (...). (...) Spółka jawna w Z., jak też interesu publicznego, podważając zaufanie obywateli do organów państwa, a zwłaszcza organów działających w strukturze wymiaru sprawiedliwości, tj. przestępstwa z art. 231 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 231§1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Analizując zgromadzony w niniejszej sprawie stan faktyczny przez pryzmat norm prawa karnego materialnego należy wskazać, iż w myśl art. 231 § 1 kk, z niedopełnieniem obowiązków przez funkcjonariusza publicznego mamy do czynienia wtedy, gdy funkcjonariusz publiczny zaniechał ich wykonania, lub też wykonał je w sposób nienależyty, sprzeczny z istotą lub charakterem danego obowiązku. Źródłem obowiązku ciążącego na funkcjonariuszu może być nie tylko przepis prawa, lecz także pragmatyka służbowa. Przekroczeniem uprawnień, w myśl cytowanego przepisu jest sytuacja, w której funkcjonariusz publiczny podejmuje czynność wykraczającą poza jego uprawnienia służbowe, lub też wykonuje czynność mieszczącą się w zakresie jego uprawnień, ale do podjęcia której nie było podstawy faktycznej lub prawnej, jak również wykonanie czynności, które stanowiło wyraźne nadużycie tych uprawnień. Od strony podmiotowej, przestępstwo określone w art. 231 § 1 k.k. może zostać popełnione jedynie umyślnie, czyli w sytuacji w której sprawca chce je popełnić, lub przewidując możliwość jego popełnienia- z taką możliwością się godzi (vide art. 9 § 1 k.k.).

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, wskazuje, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w art. 231 § 1 kk. Oskarżony, podejmując czynności egzekucyjne w siedzibie (...) B. K. Sp.j., dopuścił się szeregu uchybień, niestosując się do przepisów procedury cywilnej, w tym art.844 § 2 kpc, art. 812 kpc, art. 809 kpc , art.847 kpc, art.855§1 kpc. Zachowanie to nie było działaniem incydentalnym, lecz dobrze zaplanowanym i rozciągniętym w czasie. Działał on umyślnie, ze z góry powziętym zamiarem, z pełną świadomością bezprawności podejmowanych działań. Trudno sobie bowiem wyobrazić by oskarżony przystępując do egzekucji nie znał podstawowych, elementarnych przepisów prawa w tym zakresie.

Zauważyć należy, iż zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji komornik sądowy jest funkcjonariuszem publicznym działającym przy sądzie rejonowym i należy go zaliczyć do organów

władzy publicznej, wykonujących powierzone przez ustawę zadania przymusowego wykonywania orzeczeń sądowych. Komornik sądowy, jako funkcjonariusz publiczny wykonuje więc zawód zaufania publicznego, i pełni służbę na rzecz wymiaru sprawiedliwości. Zgodnie z Kodeksem Etyki Zawodowej Komornika Sądowego, komornik powinien wykonywać czynności zawodowe według najlepszej woli i wiedzy, z należytą uczciwością i bezstronnością, rzetelnością i sprawnością, działając w interesie wierzyciela, ale i zachowując wymogi dotyczące ochrony dłużnika.

Na komorniku ciąży zatem szczególnie obowiązek przestrzegania prawa. Może on działać jedynie w ramach i na podstawie obowiązującego prawa, a zatem każda jego decyzja musi mieć oparcie w przepisach prawa.

Przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego w art. 231 § 1 kk jest przede wszystkim prawidłowe funkcjonowanie instytucji państwowych i samorządu terytorialnego oraz powiązany z nim interes władzy publicznej, której wizerunek - w odbiorze społecznym - narażony jest na szwank działaniem oznaczającym przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązku. Wskazane w treści art. 231 § 1 kk „działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego” oznacza poważne i konkretne prawdopodobieństwo powstania szkody w chronionych dobrach społecznych lub dobrach jednostki, przy czym interes publiczny to interes ogółu obywateli, pewnych grup społecznych, interes zrzeczeń prawa publicznego, władz i urzędów państwowych i samorządowych (O. Górniok Kodeks karny red. a. Wąsek, t. 2, 2006, s. 86). Z kolei szkoda rozumiana jest w orzecznictwie i literaturze karnistycznej szeroko. Podkreśla się bowiem, że nie musi to być szkoda materialna, lecz również niemajątkowa, np. moralna [por. A. B.-O. (w:) Kodeks karny..., red. A. Z., t. 2, 2013, s. (...); A. M. (w:) Kodeks karny. Komentarz, LEX/el. 2010, kom. do art. 231 k.k.; uchwała SN z dnia 29 stycznia 2004 r., I KZP 38/03, OSNKW 2004, nr 2, poz. 14]. Szkoda w rozumieniu przepisu art. 231 § 1 kk niekoniecznie musi mieć charakter materialny, gdyż za szkodę uznać można też podważenie (nawet potencjalnie) dobrej opinii o instytucji, którą reprezentuje funkcjonariusz publiczny (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2008r., OSNKW 2008,1,1075).

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd zważył by kara ta w należyty sposób uwzględniała zarówno stopień winy i społecznej szkodliwości czynu. By osiągnęła ona zarazem cele wychowawcze i zapobiegawcze jakie kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Podkreślić należy, iż stopień winy i społecznej szkodliwości czynu był wysoki za czym przemawia to, że oskarżony działał przeciw umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. Zachowania tego w żaden sposób nie można usprawiedliwić brakiem doświadczenia, czy krótkim stażem.

Zdaniem Sądu, za wysokim stopniem społecznej szkodliwości czynu oskarżonego przemawia także i sposób jego popełnienia, a zwłaszcza waga obowiązków, które naruszył.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd uwzględnił także właściwości i warunki osobiste oskarżonego w szczególności to, że nie był do tej pory karany sędownie. Nie miał zatem żadnych zatargów z prawem. Okoliczności te - w ocenie Sądu - pozwalają na jego pozytywną ocenę, która może i powinna mieć wpływ na wymiar kary zwłaszcza, że tryb życia, postawa wobec wartości społecznych oskarżonego świadczą o dotychczasowym nienagannym życiu. Nie mogły one zatem pozostać bez wpływu na wymiar kary za popełnione przestępstwo, będące czymś obcym dla osoby do tej pory nie karanej.

W miejscu tym zauważyć jedynie należy, iż nie przyznanie się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu nie stanowiło okoliczności obciążającej, gdyż Sąd potraktował to jako formę obrony, której realizacja w tej postaci nie może wpływać na surowszy wymiar kary.

Jednocześnie Sąd uznał, iż wobec oskarżonego można postawić pozytywną prognozę kryminologiczną, co pozwala na warunkowe zawieszenie wykonania wymierzonej mu kary pozbawienia wolności. Dlatego też na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego I. S. kary pozbawienia wolności Sąd warunkowo zawiesił na okres 2 (dwóch) lat próby.

Na podstawie art. 71 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego I. S. karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka będzie wynosić 10 (dziesięć) złotych i na podstawie art. 41§1 kk orzekł wobec oskarżonego I. S. zakaz wykonywania zawodu komornika sądowego na okres 3 (trzech) lat.

Sąd zwrócił A. K. dowód rzeczowy zapisany pod pozycją DRZ 461/14, oraz (...) Sp. z o.o. w M. dowody rzeczowe zapisane pod pozycją DRZ 19/16, 20/16, 21/16.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego I. S. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (DZ.U. nr 49 poz. 223 z 1983r. z późn. zm.) wymierzył mu opłatę w wysokości 180 (sto osiemdziesiąt) złotych. Sąd uznał, że z uwagi na sytuację materialną i osobistą, jest on w stanie ponieść ciężar tych kosztów. Tym bardziej, że jest on osobą młodą i zdrową.